

IR-XIV.432.2.350.2022

Kielce, dnia 15.02.2023 r.

DECYZJA nr 227 / 23
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 15 lutego 2023 r.

podjęta w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1, art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.

Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) w związku z art. 207 ust.1 pkt 2, art. 207 ust. 12a pkt 1 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1634, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094),

po rozpatrzeniu wniosku Pana: ..., zamieszkałego ..., reprezentowanego przez Pełnomocnika: ...,

w sprawie:

ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej Decyzją z dnia 5 października 2022 r. nr .../22 wydaną przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w przedmiocie określenia Panu ... prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą ..., przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego

w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-..., terminu, od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 15 lutego 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka:
utrzymać w mocy Decyzję Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr .../22 z dnia 5 października 2022 r.

UZASADNIENIE

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez Pana: ..., zwanego dalej „Beneficjentem”, reprezentowanego przez Pełnomocnika: ..., zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, jest podjęta w dniu 5 października 2022 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), decyzja administracyjna nr .../22, zwana dalej „decyzją nr .../22”, określająca przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-..., terminu od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków.

W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Decyzja nr .../22 została doręczona Pełnomocnikowi w dniu 29 października 2022 r.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez Beneficjenta, reprezentowanego przez Pełnomocnika, nadany przesyłką poleconą w dniu 14 listopada 2022 r., wpłynął do Instytucji Zarządzającej w dniu 18 listopada 2022 r. tj. został złożony w przewidzianym prawem terminie.

W przedmiotowym wniosku Beneficjent zawnioskował o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz uchylenie decyzji nr .../22, a także umorzenie w całości postępowania w sprawie zwrotu dofinansowania przez Beneficjenta. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

zarzucono naruszenie przez Instytucję Zarządzającą zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym wskutek wydania Postanowienia nr .../22 z dnia 28 września 2022 r., a także względem decyzji nr .../22 wniesiono zarzuty dotyczące niewłaściwego rozpoznania stanu faktycznego i w konsekwencji uznania, że doszło do naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ. Pełnomocnik w przedmiotowym wniosku zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego takich jak: art.: 7, 10 § 1, 75 § 1, 77 § 1, 78 § 1 i §2, 80, 81a § 1, 84 § 1, 86, 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) oraz art. 207 ust.1 i art. 207 ust. 8 i 9 u.f.p. W przedmiotowym wniosku wskazano, że Beneficjent w całości podtrzymuje stanowisko wyrażane w złożonej korespondencji w przedmiotowej sprawie oraz jednocześnie zaskarża Postanowienie nr .../22 z dnia 28 września 2022 r.

W związku z powyższym, Pełnomocnik wskazał w przedmiotowym wniosku szczegółowe uzasadnienie mające potwierdzić słuszność przyjętego stanowiska w sprawie i tym samym uznał złożenie przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy za w pełni uzasadnione.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r., poz. 2651, z późn. zm.). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. przedmiotowy wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wydana w dniu 5 października 2022 r. Decyzja nr .../22 określająca Panu ... prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą ..., przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego

w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.RPSW.02.05.00-26-..., terminu, od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła ponowną analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

Instytucja Zarządzająca ogłosiła w dniu 27 marca 2019 r. konkurs zamknięty nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-253/19 naboru wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Działania 2.5 pn. „Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Konkurs do 200 000 PLN” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. W treści ogłoszenia o ww. konkursie zawarto informację, iż szczegółowe zasady składania wniosków zostały zamieszczone w Regulaminie konkursu zamkniętego nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-253/19, dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl. Przedmiotowy regulamin, będący załącznikiem do Uchwały nr 370/19 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 20 marca 2019 r., stanowił uszczegółowienie informacji zawartych w ww. ogłoszeniu konkursowym. Przed sporządzeniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z zasadami zawartymi w ww. regulaminie oraz z treścią załączonych do tego regulaminu dokumentami, zamieszczonymi na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- „Wzór wniosku o dofinansowanie realizacji projektu w ramach Osi Priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 w Lokalnym Systemie Informatycznym LSI”,
- „Instrukcja wypełniania wniosku o dofinansowanie w ramach Osi Priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 w Lokalnym Systemie Informatycznym LSI”,
- „Wzór Umowy o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 wraz z załącznikami”.

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWS 2014-2020”) we wzorze Umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą wdrożeniową” oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”.

Ponadto, każdy wnioskodawca zgodnie z § 6 niniejszego Regulaminu zobowiązany był również do zapoznania się z dokumentem pn. „Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020”, zwanym dalej: „Wytyczne kwalifikowalności wydatków” opracowanym przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju i zamieszczonym na stronie internetowej www.funduszeuropejskie.gov.pl

W części 6.2 pkt 3 ww. Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków z dnia 19 lipca 2017 r., obowiązujących do 8 września 2019 r. (tj. na dzień składania wniosku o dofinansowanie) wskazano, wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:

- a) został faktycznie poniesiony w okresie wskazanym w umowie o dofinansowanie, z zachowaniem warunków określonych w podrozdziale 6.1,
- b) jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, w tym przepisami regulującymi udzielanie pomocy publicznej, jeśli mają zastosowanie,
- c) jest zgodny z PO i SZOOP,
- d) został uwzględniony w budżecie projektu, z zastrzeżeniem pkt 11 i 12 podrozdziału 8.3 *Wytycznych*, lub - w przypadku projektów współfinansowanych z FS i EFRR – w zakresie rzeczowym projektu zawartym we wniosku o dofinansowanie,
- e) został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie,
- f) jest niezbędny do realizacji celów projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu,
- g) został dokonany w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,
- h) został należycie udokumentowany, zgodnie z wymogami w tym zakresie określonymi w *Wytycznych*, *Wytycznych PT*, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2, lub ze szczegółowymi zasadami określonymi przez IZ PO,

- i) został wykazany we wniosku o płatność zgodnie z Wytycznymi w zakresie warunków gromadzenia i przekazywania danych w postaci elektronicznej,
- j) dotyczy towarów dostarczonych lub usług wykonanych lub robót zrealizowanych, w tym zaliczek dla wykonawców z zastrzeżeniem pkt 4 podrozdziału 6.4,
- k) jest zgodny z innymi warunkami uznania go za wydatek kwalifikowalny określonymi w *Wytycznych*, *Wytycznych PT*, o których mowa w rozdziale 4 pkt 2, lub określonymi przez IZ PO w SZOOP, regulaminie konkursu lub dokumentacji dotyczącej projektów zgłaszanych w trybie pozakonkursowym.

W części 6.5 pkt 1 ww. *Wytycznych* w zakresie kwalifikowalności wydatków wskazano, że Instytucja będąca stroną umowy o dofinansowanie zobowiązuje beneficjenta w tej umowie do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia o wartości szacunkowej przekraczającej 50 tys. PLN netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT) w sposób zapewniający przejrzystość oraz zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Spełnienie powyższych wymogów następuje w drodze zastosowania Pzp albo zasady konkurencyjności.

W części 6.5 pkt 2 ww. *Wytycznych* w zakresie kwalifikowalności wydatków wskazano, że zgodnie z podrozdziałem 6.2 pkt 3 lit. g wydatki w ramach projektu muszą być ponoszone w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny. Spełnienie powyższych wymogów w przypadku zamówień o wartości od 20 tys. PLN netto do 50 tys. PLN netto włącznie następuje w drodze przeprowadzenia i udokumentowania rozeznania rynku.

W Instrukcji wypełniania wniosków EFRR w Sekcji 14. Wskaźniki, zawarto definicje wskaźników produktu oraz rezultatu:

Produkt - to bezpośredni, materialny efekt realizacji przedsięwzięcia, mierzony konkretnymi wielkościami. Wskaźniki produktu powinny wynikać z logiki interwencji i jak najtrafniej obrazować charakter projektu oraz postęp w jego realizacji. Dla każdego z wybranych wskaźników produktu Beneficjent zobowiązany jest do wskazania wartości docelowej danego wskaźnika.

Rezultat - to bezpośredni wpływ zrealizowanego przedsięwzięcia na otoczenie społeczno-ekonomiczne, uzyskane po zakończeniu realizacji projektu. Dla wartości bazowej wskaźnika rezultatu należy przyjąć wartość „0”. Docelowa wartość wskaźnika rezultatu powinna zostać osiągnięta w momencie zakończenia realizacji projektu, bądź w okresie bezpośrednio po tym terminie (co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu, określonego w umowie/decyzji o dofinansowaniu projektu).

Ponadto, w wykazie obowiązujących aktów prawnych znajdującym się we wzorze Umowy o dofinansowanie wskazano, iż obowiązują zapisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem ogólnym”.

Ponadto, w ww. wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 4 zamieszczono definicję pojęcia wytycznych.

W § 1 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję pojęcia „projektu”.

W § 1 ust. 8 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję wydatków kwalifikowalnych.

W § 1 ust. 10 ww. wzoru umowy o dofinansowanie zawarto definicję wniosku o dofinansowanie.

W § 1 ust. 11 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję umowy.

W § 1 ust. 34 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję okresu zakończenia realizacji projektu.

W § 1 ust. 41 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję nieprawidłowości.

W § 1 ust. 42 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję korekty finansowej.

W § 1 ust. 43 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję zamówienia publicznego.

W treści § 2 ust. 2 ww. wzoru umowy zawarto wskazanie, iż beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie, a w przypadku zmian w projekcie dokonanych w trakcie jego realizacji zgodnie z postanowieniami § 22 umowy, beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu uwzględniając zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą zmiany zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie.

Ponadto, w § 3 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu „do realizacji Projektu z należytą starannością,

w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości”.

W § 4 ust. 11 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu „*że zapoznał się z treścią wytycznych, o których mowa w § 1 ust. 4 oraz zapisami SzOOP i zobowiązuje się do śledzenia zmian i realizacji Projektu zgodnie z ich zapisami”.*

W § 12 ust. 1 oraz ust. 2 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu do stosowania zapisów wytycznych, o których mowa w § 1 ust. 4 lit. e). Następnie w § 12 ust. 4 wzoru umowy o dofinansowanie zobowiązano Beneficjenta do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w ramach Projektu w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców, a w ust. 11 wskazano Beneficjentowi, iż w przypadku stwierdzenia naruszenia przez Beneficjenta zasad określonych w ust. 1 Instytucja Zarządzająca uznaje taki wydatek za niekwalifikowalny w Projekcie i może zastosować korekty finansowe.

W § 22 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że „*Beneficjent zgłasza Instytucji Zarządzającej w formie pisemnej w Załączniku nr 3 (dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej pod adresem: <http://www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl/>) zmiany dotyczące realizacji Projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji. Strony Umowy uzgadniają zakres zmian w niniejszej Umowie, które są niezbędne dla zapewnienia prawidłowej realizacji Projektu, w efekcie czego Beneficjent przedkłada do Instytucji Zarządzającej uaktualniony wniosek o dofinansowanie.”*

We wzorze umowy wskazano ponadto w § 10, że „*Jeżeli zostanie stwierdzone, że Beneficjent wykorzystał całość lub część dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania obowiązujących procedur, lub pobrał całość lub część dofinansowania w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu tych środków, odpowiednio w całości lub w części, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta, na zasadach określonych w ufp.”*, a w przypadku, gdy te środki, podlegające zwrotowi nie zostałyby w odpowiednim

terminie zwrócone przez Beneficjenta to Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin od którego nalicza się odsetki (vide § 10 ust. 5 wzoru umowy).

Do przedmiotowego konkursu przystąpił Pan ... prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ..., zwany dalej Beneficjentem, składając w dniu ... 2019 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn.: „...” na wnioskowaną kwotę dofinansowania w wysokości: ... zł. W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie w pkt *XIV-Oświadczenia Wnioskodawcy* Beneficjent złożył m.in. oświadczenie: że jest świadom praw i obowiązków związanych z realizacją projektu finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 (...). W dokumentacji projektowej, stanowiącej integralny załącznik do ww. wniosku o dofinansowanie tj. w Biznes Planie szczegółowo zdefiniowano cele projektu.

W wyniku przeprowadzonej przez Instytucję Zarządzającą oceny formalnej i merytorycznej, przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, zwany również „projektem” uzyskał ... punktów i został Uchwałą Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 1915/20 z dnia 1 kwietnia 2020 r., zakwalifikowany do wsparcia w ramach działania 2.5 RPOWŚ na lata 2014-2020. Następstwem czego było zawarcie w dniu ... r. z Panem ... prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą ..., jako Beneficjentem tego programu, Umowy nr RPSW.02.05.00-26-... o dofinansowanie Projektu nr RPSW.02.05.00-26-... pn.: „...” (zwana dalej „umową o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości ... zł. Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się z warunkami i postanowieniami zawartymi w przedmiotowej Umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. W umowie o dofinansowanie znalazły się wyżej omówione postanowienia zawarte w jej wzorze, stanowiącym załącznik do ww. Regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie. Jednocześnie z uwagi na zmianę wzoru umowy o dofinansowanie został dodany § 7 ust. 2, § 25 ust. 1 pkt 8 oraz zmianie uległa treść § 11 ust. 6 tejże umowy.

W związku z czym Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o zapisy wytycznych horyzontalnych oraz zgodnie z procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Jednocześnie, zgodnie z treścią § 2 ust. 2 Umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był

do realizacji Projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie, a w przypadku dokonywania zmian w Projekcie w trakcie jego realizacji Beneficjent zobowiązany był do zgłaszania tych zmian przed ich wprowadzeniem do Instytucji Zarządzającej celem uzyskania akceptacji.

Następnie, przedmiotowa umowa o dofinansowanie została zmieniona na mocy aneksu nr RPSW.02.05.00-26-... z dnia 30 grudnia 2020 r. tj. wydłużony został do dnia 31 marca 2021 r. termin zakończenia realizacji projektu.

Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej oraz § 14 umowy o dofinansowanie w dniu 13 października 2021 r. w miejscu realizacji inwestycji przeprowadzona została kontrola końcowa realizacji Projektu oraz dodatkowo na dokumentach w siedzibie Instytucji Zarządzającej W wyniku przedmiotowej kontroli sporządzono w dniu 2 lutego 2022 r. Informację Pokontrolną Nr 249/N/II/RPO/2021 (tj. pismo znak: KC-I.432.639.1.2021), w której Instytucja Zarządzająca zawarła informację, że w ramach realizacji projektu doszło do naruszenia § 7 ust. 1 i 3 oraz § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... w związku z pkt 3 lit. e) podrozdziału 6.2 oraz pkt 5 podrozdziału 6.5.2 Wytycznych kwalifikowalności wydatków poprzez nierealizowanie projektu w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcie założonego celu projektu, jak i nieosiągnięcie wszystkich zakładanych wskaźników realizacji projektu. Ponadto, w toku postępowania zmierzającego do wyłonienia wykonawcy dostawy maszyn, Beneficjent opisał przedmiot zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń.

W wyniku ww. kontroli Instytucja Zarządzająca dokonała w szczególności następujących ustaleń:

Zgodność projektu z umową o dofinansowanie

W wyniku weryfikacji dokumentacji związanej z realizacją projektu stwierdzono, że w zakresie rzeczowym projekt nie został zrealizowany zgodnie z wnioskiem i umową o dofinansowanie Projektu, z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości związane z niezapewnieniem przez Beneficjenta niezbędnych warunków pozwalających na prowadzenie działalności gospodarczej.

Przestrzeganie zasad udzielania zamówień publicznych

Zespół Kontrolny działający w ramach Instytucji Zarządzającej ustalił, że Beneficjent przeprowadził postępowanie o udzielenie zamówienia o wartości powyżej 50 000,00 zł netto, którego przedmiotem był wybór wykonawcy dostawy: ..., poprzez zamieszczenie ogłoszenia o zamówieniu na stronie internetowej <https://bazakonkurencyjnosci.funduszeuropejskie.gov.pl> pod

numerem Efektem rozstrzygnięcia postępowania było podpisanie w dniu 24 marca 2021 r. umowy nr ... pomiędzy Beneficjentem a ... z siedzibą w ... o wartości ... zł brutto.

W wyniku weryfikacji przedmiotowego zamówienia stwierdzono naruszenie sekcji 6.5.2 pkt 5 Wytucznych kwalifikowalności wydatków (wersja z dnia 21 grudnia 2020 r.), poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń. Jak ustalił ww. Zespół Kontrolny w załączniku nr 2 do zapytania ofertowego Beneficjent poinformował potencjalnych wykonawców, iż „*Przedstawione w zestawieniu parametry techniczne mają charakter ...*”. W ocenie Zespołu Kontrolnego użycie przez Beneficjenta sformułowania korzystniejsze wprowadza element uznaniowości oraz prowadzi do sytuacji w której potencjalny wykonawca decydując się na złożenie oferty nie wie czy jego oferta spełnia wymagania Beneficjenta, bądź też w ogóle rezygnuje z jej złożenia. Zdaniem Zespołu Kontrolnego nieprawidłowe jest również posługiwanie się przez Beneficjenta przy konkretnych parametrach pojęciem maksymalny parametr ze wskazaniem poziomu jego maksymalności, a następnie informowanie potencjalnych wykonawców, że przedstawione w zestawieniu parametry techniczne mają charakter parametrów

Skutkiem powyższego naruszenia w ocenie Zespołu Kontrolnego jest wystąpienie potencjalnej szkody w budżecie Unii Europejskiej, ponieważ jest prawdopodobne, iż z tego względu mogło dojść do ograniczenia liczby potencjalnych wykonawców, którzy mogliby złożyć korzystniejsze cenowo oferty w sytuacji w której posiadaliby wiedzę niezbędną do złożenia oferty.

Weryfikacja zgodności dokumentacji dotyczącej zakupów dokonywanych na potrzeby realizacji projektu

Zgodnie z założeniami projektu Beneficjent był zobowiązany zakupić następujące wyposażenie zakładu: ... w celu budowy domów energooszczędnych i pasywnych czy też do ocieplania kontenerów morskich wykorzystywanych całorocznie do celów mieszkaniowych i biurowych.

W celu weryfikacji powyższych założeń dokonano analizy zgromadzonej w trakcie kontroli dokumentacji i oględzin zakupionego wyposażenia oraz miejsca realizacji projektu w efekcie czego Zespół Kontrolny stwierdził, że:

1. „warunki panujące w miejscu realizacji projektu w ogóle nie pozwalają prowadzić działalności założonej w projekcie. Powyższe stwierdzenie wynika z tego, iż powierzchnia całkowita miejsca realizacji projektu (garaż o powierzchni 25 m²) jest zbyt mała dla umiejscowienia w nim wszystkich zakupionych w ramach projektu urządzeń co potwierdza

choćby fakt, iż część zakupionych urządzeń znajdowało się na wolnym powietrzu tj. na podjeździe przed garażem, nie mówiąc już o samej swobodnej przestrzeni do poruszania się osób biorących udział w produkcji. O skali nieprzystosowania do zaplanowanych działań wynajętego garażu świadczy również fakt, iż tenże garaż oprócz miejsca gdzie miała odbywać się produkcja miał jednocześnie służyć jako magazyn na który zgodnie z założeniami projektu miały być transportowane na wózku masztowym wyprodukowane już ... ;”

2. zakupiony w ramach projekt ... w trakcie kontroli na miejscu znajdował się na skrzyni ładunkowej samochodu dostawczego oznaczonego nazwą oraz logo innego podmiotu gospodarczego, tj. ... z siedzibą w ... zaś urządzenie wielofunkcyjne stacjonarne umieszczono na podjeździe przed garażem na palecie transportowej;
3. przedłożona przez Beneficjenta dokumentacja mająca na celu potwierdzenie wprowadzenia innowacyjnego produktu do oferty Beneficjenta to wydruk ze strony internetowej innego podmiotu gospodarczego, tj. ... z siedzibą w ... którego Beneficjent jest Wspólnikiem. Jednocześnie ustalono, iż na wskazanej stronie internetowej w zakładce galeria znajdują się zdjęcia na których uwieczniono zdaniem Zespołu Kontrolnego sprzęt zakupiony w ramach kontrolowanego projektu;
4. przedłożony przez Beneficjenta na potwierdzenie sprzedaży innowacyjnego produktu dokument księgowy, tj. Faktura VAT nr ... z dnia 30 września 2021 r. na kwotę ... zł brutto dotyczy innego towaru/usługi niż założono w projekcie. Nie można bowiem uznać, biorąc pod uwagę wartość ww. dokumentu sprzedaży, iż pod nazwą towaru/usługi „sprzedaż ...” kryje się założony w projekcie nowy produkt, tj. budowa domu w stanie surowym. Jednocześnie wskazać należy, iż w trakcie kontroli Beneficjent oświadczył, iż nie posiada innych dokumentów sprzedaży związanych z przedmiotowym projektem;
5. postanowienia umowy o pracę, zakres czynności zatrudnionego w ramach projektu pracownika są niezgodne z założeniami przedstawionymi w Biznes planie. Zgodnie z założeniami projektu produkcją i montażem zajmować się miał oprócz właściciela firmy pracownik zatrudniony w wyniku realizacji projektu na stanowisku pracownik produkcji, do którego należeć miało: wykonywanie ... na podstawie dokumentacji, rysunków technicznych, obsługa ...; precyzyjne ... elementów przy pomocy różnego sprzętu (mechanicznego i ręcznego); magazynowanie ...; dbałość o porządek w zakładzie; przygotowanie do transportu i załadunek ...; prace montażowe u klienta.

Tymczasem jak wynika z przedłożonej dokumentacji zatrudniono w ramach projektu Pana ... na stanowisku pracownik produkcji, któremu powierzono zupełnie inne obowiązki zresztą sprzeczne z objętym stanowiskiem jakim jest praca na produkcji, tj.: przygotowanie i organizację transportu towaru; przygotowanie dokumentacji technicznej i projektowej; organizację procesu produkcji i montażu; dbałość o utrzymanie porządku w miejscu pracy; realizację zakupów towaru niezbędnego w produkcji, nadzór nad jakością wykonywanych produktów i usług, nadzór nad właściwym stanem technicznym urządzeń oraz zlecenie ich bieżących przeglądów; obsługa ofert i zleceń poprzez kontakt mailowy oraz telefoniczny z klientami; wykonywanie dodatkowych poleceń nieokreślonych w zakresie obowiązków w formie pracy zdalnej wykonywanej ze stałego miejsca zamieszkania pracownika, tj. w przypadku Pana ... z

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia z Informacji pokontrolnej Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że kontrolowany projekt **nie jest realizowany w miejscu** wskazanym w dokumentacji projektowej, co w ocenie Instytucji Zarządzającej było zamiarem Beneficjenta, a także stwierdziła, iż **nie osiągnięto założonego celu projektu jak i nie osiągnięto wszystkich zakładanych wskaźników realizacji projektu**. Jednocześnie Zespół Kontrolny stwierdził, że powyższe naruszenia spowodowały potencjalną szkodę w budżecie Unii Europejskiej, ponieważ nie budzi wątpliwości, iż uzyskanie dofinansowania do działań niezmiernych do osiągnięcia celów projektu spowodowałoby obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem. Następnie, w Informacji pokontrolnej z dnia 2 lutego 2022 r. Instytucja Zarządzająca w kwestii osiągnięcia przez Beneficjenta zakładanych we wniosku o dofinansowanie wskaźników realizacji projektu wskazała, że:

„Weryfikacja osiągnięcia poziomu wskaźników zamieszczonych we wniosku aplikacyjnym na podstawie przedstawionych dokumentów.

Biorąc pod uwagę przeprowadzone czynności kontrolne stwierdzono, iż Beneficjent osiągnął założone we wniosku o dofinansowanie wskaźniki realizacji projektu na następującym poziomie:

Kluczowe wskaźniki produktu:

1. Inwestycje prywatne uzupełniające wsparcie publiczne dla przedsiębiorstw (dotacje) (CI 6) [zł] – wskaźnik zrealizowany na poziomie 63 258,85 zł, tj. w 100,00% wartości docelowej;
2. Liczba obiektów dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami [szt.] – nie zakładano realizacji wskaźnika;

3. Liczba osób objętych szkoleniami/doradztwem w zakresie kompetencji cyfrowych [osoby] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
4. Liczba projektów, w których sfinansowano koszty racjonalnych usprawnień dla osób z niepełnosprawnościami [szt.] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
5. **Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla firmy (CI 29) [przedsiębiorstwa] – nie zrealizowano wskaźnika. Wartość docelowa wynosi 1 szt.;**
6. **Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla rynku (CI 28) [przedsiębiorstwa] – nie zrealizowano wskaźnika. Wartość docelowa wynosi 1 szt.;**
7. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje (CI 2) [przedsiębiorstwa] – wskaźnik zrealizowano na poziomie 1 szt., tj. w 100,00% wartości docelowej;
8. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie (CI 1) [przedsiębiorstwa] – wskaźnik zrealizowano na poziomie 1 szt., tj. w 100,00% wartości docelowej.

Kluczowe wskaźniki rezultatu:

1. Liczba nowo utworzonych miejsc pracy – pozostałe formy [EPC] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
2. Liczba utrzymanych miejsc pracy [EPC] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
3. Liczba wprowadzonych innowacji nie technologicznych [szt.] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
4. Liczba wprowadzonych innowacji procesowych [szt.] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
5. **Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.] – nie zrealizowano wskaźnika. Wartość docelowa wynosi 1 szt.;**
6. Wzrost zatrudnienia we wspieranych podmiotach (innych niż przedsiębiorstwa) [EPC] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
7. Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach – kobiety [EPC] – nie zakładano realizacji wskaźnika;
8. **Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach – mężczyźni [EPC] – nie zrealizowano wskaźnika. Wartość docelowa wynosi 1 szt.;**
9. **Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC] – nie zrealizowano wskaźnika. Wartość docelowa wynosi 1 szt.”**

Instytucja Zarządzająca stwierdziła więc, że Beneficjent naruszył postanowienia § 7 ust. 1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków (wersja obowiązująca z dnia 21 grudnia 2020 r.) poprzez niezrealizowanie projektu w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcie założonego celu projektu jak i nieosiągnięcie wszystkich zakładanych wskaźników realizacji projektu.

W związku z powyższym naruszeniem § 7 ust. 1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków, Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 143 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r., art. 9 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz.U. z 2020 poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, ustaliła wartość pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych w następujący sposób:

$$„Wp = W\% \times Wkw = 100\% \times 166\,470,61 \text{ zł} = 166\,470,61 \text{ zł}”$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Wp – wartość pomniejszenia,

Wkw – wartość faktycznie poniesionych wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność RPSW.02.05.00-26-...

W% – stawka procentowa wskazana z tytułu nie osiągnięcia celu projektu.

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i ...% poziom dofinansowania, obniżenie wartości korekty finansowej wydatków ujętych we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... wynosi: $166\,470,61 \text{ zł} * \dots\% = \dots \text{ zł}.”$

Następnie, w odniesieniu do ww. wyników kontroli postępowania, którego przedmiotem był wybór wykonawcy dostawy wyposażenia ... i stwierdzonego naruszenia § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie z tytułu naruszenia przez Beneficjenta zapisów sekcji 6.5.2 pkt 5 Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków (wersja z dnia 21 grudnia 2020 r.) wskutek opisanego przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń, Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 143 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. i art. 9 ust. 2 pkt 8 ustawy wdrożeniowej oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie

warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień (Dz. U. z 2020 r., poz. 1264) ustaliła wartość pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych w następujący sposób:

$$„Wp = W\% \times Wkw = 10\% \times 166\,470,61 \text{ zł} = 41\,617,66 \text{ zł}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Wp – wartość pomniejszenia,

Wkw – wartość faktycznie poniesionych wydatków kwalifikowalnych dla danego zamówienia (wydatek przedstawiony do refundacji we wniosku nr RPSW.02.05.00-26-... poz. nr 1, 2).

W% – stawka procentowa wskazana w pkt 12 załącznika do Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 22 czerwca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1264 j.t.) pn. *Stawki procentowe przy obniżaniu wartości korekt finansowych i pomniejszeń dla poszczególnych kategorii nieprawidłowości indywidualnych* z tytułu opisanego przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń.

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i ...% poziom dofinansowania, obniżenie wartości korekty finansowej wydatków ujętych we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... wynosi: $41\,617,66 \text{ zł} * \dots\% = \dots \text{ zł}$.

Instytucja Zarządzająca w Informacji pokontrolnej z dnia 2 lutego 2022 r. biorąc pod uwagę wszystkie ww. stwierdzone nieprawidłowości w kontrolowanym projekcie, uznała wszystkie wydatki poniesione w projekcie za niekwalifikowalne tj. kwotę w łącznej wysokości wydatków: 166 470,61 zł, w tym łączną kwotę dofinansowania w wysokości: ... zł i zaleciła stosowną korektę wartości wydatków kwalifikowalnych projektu. Taki sposób działania Instytucji Zarządzającej wynikał z treści przepisów prawa krajowego tj. ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień, gdzie wskazano, że w przypadku stwierdzenia więcej niż jednej nieprawidłowości nakłada się pomniejszenie wydatków o najwyższej wartości.

W dniu 28 lutego 2022 r. (pismo z dnia 24 lutego 2022 r.) wpłynęło pismo Beneficjenta informujące o odmowie podpisania Informacji pokontrolnej. Beneficjent w piśmie tym stwierdził, że nie zgadza się z uwagami w zakresie niezgodności realizacji projektu z zakresem rzeczowym wynikającym z wniosku i umowy o dofinansowanie, nieprzestrzegania zasad udzielania zamówień publicznych oraz co jest z tym związane nieosiągnięcia wskaźników realizacji projektu. Odnosząc

się do zarzutów Zespołu Kontrolnego dotyczących warunków w miejscu inwestycji (tj. zbyt mała powierzchnia na prowadzenie działalności gospodarczej), Beneficjent w niniejszym piśmie zaznaczył, że nie wszystkie urządzenia z założenia miały znajdować się wewnątrz lokalu. Część urządzeń, zdaniem Beneficjenta, nie musiała być umiejscowiona w pomieszczeniu, a dla niektórych było to wręcz niewskazane. W przypadku pojawienia się większych zamówień (duży popyt, niestandardowe życzenia klienta) Beneficjent przewidział wynajęcie dodatkowego magazynu. Beneficjent w piśmie zaznaczył, że kwestia ta, nie została uwzględniona we wniosku o dofinansowanie, gdyż *„założenia produkcyjne i finansowe tego nie wymagały. Ale jeżeli zajdzie taka potrzeba (duży popyt, niestandardowe życzenia klienta) zawsze istnieje taka możliwość i Beneficjent uznał to za kwestię oczywistą.”* Zdaniem Beneficjenta możliwe jest również realizowanie działań produkcyjnych bezpośrednio u klienta, na co pozwalają zakupione w ramach projektu urządzenia.

Następnie Beneficjent nie zgodził się z opinią Zespołu Kontrolnego, że zakupiony w ramach Projektu ... znajdował się na skrzyni ładunkowej samochodu oznaczonego logo innego podmiotu, a urządzenie wielofunkcyjne umieszczono na podjeździe przed garażem. *„Beneficjent wyjaśnia, że fakt transportowania czegokolwiek związanego z realizowaną działalnością w samochodzie oznakowanym w jakikolwiek sposób nie może świadczyć o niezgodności z projektem”* zaś urządzenie wielofunkcyjne stacjonarne umieszczone na podjeździe może być przechowywane na powietrzu. *„Do takich urządzeń należy między innymi sprzęt, który zespół kontrolny zastał na podjeździe”*. Beneficjent zakwestionował również fakt, że strona internetowa należała do innego podmiotu gospodarczego, tak jak wskazał to Zespół Kontrolny. Beneficjent stwierdził, że *„strona należy do beneficjenta, a wskazany w piśmie „inny podmiot gospodarczy” nie prowadzi działalności. Został on utworzony w konkretnym celu ale nigdy nie podjął działalności. Jednak Beneficjent zrobił już stronę internetową oraz wypracował markę Aby ograniczyć koszty Beneficjent nie promował dodatkowej marki, jak również nie robił nowej strony internetowej. Cała zawartość strony należy do Beneficjenta. Beneficjent został wskazany w zakładce dotyczącej promocji projektu. Przedmiot projektu znajduje się również jako odrębna usługa, realizowana przez Beneficjenta (odrębna podstrona)”*.

Beneficjent nie zgodził się z opinią Zespołu Kontrolnego, że faktura sprzedaży nie świadczy o tym, iż pojawił się nowy produkt. Zdaniem Beneficjenta zgodnie z projektem został wprowadzony do oferty nowy produkt, co potwierdza oferta na stronie internetowej. Beneficjent zwrócił uwagę, że w Polsce panowała sytuacja pandemiczna, która wpłynęła na *„decyzje dotyczącą minimalizacji*

potencjalnych strat związanych z uruchamianym projektem. Jedną z nich było przesunięcie rozpoczęcia szerokiej sprzedaży”.

Ponadto, Beneficjent odwołał się do panującego w tamtym czasie stanu epidemii COVID-19 i kwestii zatrudnienia pracownika w trybie zdalnym. Beneficjent zaznaczył, że nikt nie był w stanie przewidzieć takiej sytuacji w momencie składania wniosku o dofinansowanie. *„Beneficjent zdecydował się na przesunięcie terminu rozpoczęcia aktywnych działań sprzedażowych z uwagi na obostrzenia związane z epidemią COVID-19. Projekt zakładał stosunkowo małą działalność. W przypadku znaczącego rozpoczęcia działań marketingowych, przy zamknięciu gospodarki w wyniku kolejnej fali COVID-19 Beneficjent mógł utracić płynność. W związku z tym Beneficjent zaplanował działania sprzedażowe (a więc również produkcyjne) po zakończeniu największego zagrożenia (najprawdopodobniej latem 2022 r.). Jednocześnie Beneficjent zadeklarował utrzymanie zatrudnienia (wskaźnik). Praca zdalna na nieco innym zakresie obowiązków stanowi jedyne możliwe rozwiązanie w tej sytuacji. Beneficjent chciał być w porządku w kontekście zatrudnionego pracownika (niepełnosprawnego), jak również musiał spełnić założenia projektu”.* Zatem zdaniem Beneficjenta zarzut Zespołu Kontrolnego jest dla niego krzywdzący tym bardziej, że spełnił wymogi zatrudnienia pracownika i poniósł związane z tym koszty.

Zakwestionowane przez kontrolujących w Informacji pokontrolnej wskaźniki produktu i rezultatu zdaniem Beneficjenta zostały osiągnięte. Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla firmy (CI 29) [przedsiębiorstwa] – wskaźnik produktu, Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla rynku (C 28) [przedsiębiorstwa] – wskaźnik produktu oraz Liczba wprowadzonych innowacji produktowych – wskaźnik rezultatu zostały zrealizowane (podpisana umowa o dofinansowanie). Potwierdzeniem tego miała być, zdaniem Beneficjenta, podpisana umowa o dofinansowanie i otrzymane w jej wyniku wsparcie oraz dodatkowo wydruk oferty Beneficjenta. Z kolei wskaźnik rezultatu Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach – mężczyźni [EPC] oraz Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC] został zdaniem Beneficjenta również zrealizowany. Na dowód tego faktu Beneficjent załączył dokumentację ZUS oraz umowę o pracę z pracownikiem. Odnosząc się natomiast do zarzutu Zespołu Kontrolnego dotyczącego niewłaściwego sformułowania opisu parametrów zamówienia Beneficjent stwierdził, że *„to właśnie brak umożliwienia oferentom zaproponowania lepszych urządzeń (o lepszych parametrach) byłby ograniczający dla potencjalnych oferentów. Oferenci dysponujący lepszymi urządzeniami nie mogliby złożyć oferty, gdyż specyfikacja techniczna z konkretnymi parametrami (nie mniej*

korzystnymi ale również nie bardziej korzystnymi) wykluczałaby część z nich. Dla przykładu można przytoczyć sprzęt, na podstawie którego Beneficjent określał parametry minimalne, jakie musi spełniać dane urządzenie aby było odpowiednie do realizowania działań przez Beneficjenta. Gdyby pojawił się dostawca z urządzeniem lepszym (o korzystniejszych parametrach, np. szybszym, bardziej wydajnym itp.) nie mógłby złożyć oferty, bo jego sprzęt byłby „za dobry”.

Powyższa analiza pokontrolna zdaniem Beneficjenta jest całkowitym zaprzeczeniem zasady konkurencyjności. *„W opinii Beneficjenta, umożliwienie zaoferowania lepszego pod względem ściśle określonych parametrów sprzętu, niż określony na podstawie minimalnych wymagań, stanowi podstawę zasady konkurencyjności”*. Beneficjent zaznaczył, że upłynęło dużo czasu od momentu złożenia wniosku o dofinansowanie do okresu realizacji projektu i zmieniająca się technologia mogła uniemożliwić skuteczne zakupy ponieważ część sprzętów z parametrami pierwotnymi nie była już w sprzedaży. W ostateczności projekt przy założonych na dzień aplikowania o dofinansowanie środków nie zostałby zrealizowany. Z tego powodu Beneficjent stanął na stanowisku, że *„zastosowanie możliwości złożenia oferty przez oferentów dysponujących sprzętem o korzystniejszych parametrach jest kwintesencją zasady konkurencyjności. Uniemożliwienie tego, byłoby w opinii Beneficjenta zaprzeczeniem tej zasady (chyba, że wynikałoby to ze specyfikacji projektu ale w tym przypadku tak nie było)”*. Ponadto, Beneficjent dodał, że jeżeli tylko potencjalny oferent miałby wątpliwości co do przedmiotu zamówienia to Beneficjent zobowiązany jest do udzielania odpowiedzi zgodnie z zasadą konkurencyjności.

W odpowiedzi na powyższe pismo Instytucja Zarządzająca pismem znak: KC-I.432.639.1.2021 z dnia 9 marca 2022 r. odniosła się do zarzutów w nim zawartych. Instytucja Zarządzająca podniosła, że posłużenie się przez Beneficjenta przy opisie przedmiotu zamówienia sformułowaniem „korzystniejsze” wprowadza element uznaniowości, a tym samym nie spełnia wymagań stawianych przy dokonywaniu opisu przedmiotu zamówienia. Mianowicie, przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. W związku z powyższym opis przedmiotu zamówienia stanowi kluczowy element ogłoszenia o zamówieniu, które jest przygotowane przez zamawiającego i nie może być on ogólny, szacunkowy i niedookreślony, przenoszący na wykonawców składających oferty ciężar jego dookreślenia tj. *„Jako przykład można przywołać chociażby podane w specyfikacji przedmiotu zamówienia wymiary ... : ... x ... mm. W ocenie Zespołu Kontrolnego nie sposób jednoznacznie*

stwierdzić czy ... węższy a dłuższy jest korzystniejszym rozwiązaniem.” Naruszeniem powyższych norm było również posługiwanie się przez Beneficjenta przy konkretnych parametrach pojęciem maksymalny parametr ze wskazaniem poziomu jego maksymalności, a następnie informowanie potencjalnych wykonawców, że przedstawione w zestawieniu parametry techniczne mają charakter parametrów minimalnych. Biorąc zatem pod uwagę powyższe Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 9 marca 2022 r. podtrzymała ustalenia pokontrolne w przedmiocie naruszenia sekcji 6.5.2 pkt 5 Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków z dnia 21 grudnia 2020 r.

Natomiast, w odniesieniu do wyjaśnień Beneficjenta, że część zakupionych w ramach projektu urządzeń nie może pracować w obiekcie zamkniętym bez jednoczesnego przedłożenia na ich poparcie żadnych dowodów, zdaniem Instytucji Zarządzającej było niemożliwe do przyjęcia. Co więcej w ocenie Instytucji Zarządzającej może to tylko świadczyć o tym, że wynajmowany garaż nie pozwala prowadzić działalności założonej w projekcie, a tym samym prowadzi do wniosku, iż przedmiotowy projekt nie jest realizowany w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej. Za nierzetelne uznano również wyjaśnienia Beneficjenta poczynione co do ustaleń pokontrolnych w przedmiocie kwestii zawartości treści strony internetowej ... tj. *„Nie można przyjąć wyjaśnień, iż strona internetowa pod wskazanym adresem to tak naprawdę strona internetowa Beneficjenta a nie innego podmiotu gospodarczego gdy zestawia się je z treścią wniosku o dofinansowanie. Jak bowiem wynika z treści tegoż wniosku o dofinansowanie Beneficjent wprost wskazywał, że nie posiada żadnej strony internetowej. Za ustaleniem, że wykazana strona internetowa należy do innego podmiotu gospodarczego świadczyć może fakt, że znajduje się tam informacja, że podmiot ten posiada Oddział w ... (w przeciwieństwie do Beneficjenta).”* Ponadto, Instytucja Zarządzająca w piśmie z 9 marca 2022 r. stwierdziła, że należy również zwrócić uwagę na ogólnodostępne treści zamieszczone w Internecie, ponieważ wynika z nich, iż podmiot ten (tj. ...) wbrew temu co twierdzi Beneficjent prowadzi działalność gospodarczą i zaangażowane są w nią co najmniej dwie osoby.

Instytucja Zarządzająca nie uwzględniła również wyjaśnień w zakresie wprowadzenia nowego produktu, ponieważ w przedstawionym przez Beneficjenta wydruku mowa była tylko i wyłącznie o produkcji ... a nie o usłudze polegającej na budowie domu w stanie surowym. *„Poza tym należy wskazać, że nie można uznać, iż samo wprowadzenie do oferty nowego produktu pozwala przyjąć, że wskaźnik został zrealizowany. Zadaniem Beneficjenta było wykorzystanie przyznanego wsparcia do zwiększenia swoich przychodów po zakończeniu projektu poprzez faktyczne wprowadzenie nowego produktu na rynek. W omawianym projekcie faktycznym wprowadzeniem na rynek nowego*

produktu jest wykonanie domu w stanie surowym.” Odnosząc się natomiast do kwestii panującej w Polsce epidemii COVID-19 Instytucja Zarządzająca podkreśliła, że to Beneficjent powołując się na taki stan, powinien szczegółowo wykazać wpływ tego stanu na prowadzoną działalność gospodarczą. Instytucja Zarządzająca nie przyjęła również wyjaśnień w zakresie kwestii zatrudnienia pracownika, ponieważ dokumentacja projektowa jednoznacznie wskazuje jakie ma powstać stanowisko pracy i jaki ma być zakres czynności nowozatrudnionego pracownika. Po przedmiotowej kontroli końcowej projektu Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIII.432.2.107.2020 z dnia 17 marca 2022 r. poinformowała Beneficjenta, że zatwierdzony został wniosek o płatność końcową za okres do 29.03.2021 r. i jednocześnie zgodnie z ustaleniami Informacji pokontrolnej nr 249/N/II/RPO/2021 dokonano w nim pomniejszenia 100% wydatków kwalifikowalnych. Pierwotna wersja wniosku o płatność końcową nr RPSW.02.05.00-26-... była wnioskiem rozliczającym zaliczkę, a także refundacyjnym, ale na podstawie powyższej Informacji pokontrolnej w wyniku, której do zwrotu jest całość przyznanego dofinansowania, nie zakwalifikowano do wypłaty wnioskowanej refundacji w kwocie 28 300,02 zł. Instytucja Zarządzająca bowiem w dniu 10 listopada 2020 r. na podstawie zatwierzonego wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... wypłaciła Beneficjentowi płatność zaliczkową środków dofinansowania w kwocie 113 200,00 zł, którą później Beneficjent ujął do rozliczenia w ww. wniosku o płatność końcową. Wskutek dokonanego w ww. Informacji pokontrolnej pomniejszenia całkowitego wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność końcową (tj. stawka 100%) przedmiotowa zaliczka nie została rozliczona przez Beneficjenta, ponieważ wszystkie wydatki poniesione przez Beneficjenta zostały uznane za niekwalifikowalne i tym samym nie istniały wydatki na podstawie których można byłoby rozliczyć tą zaliczkę. W związku z czym, wskutek ww. pomniejszenia wydatków zaistniała kwota nierozliczonej zaliczki w wysokości: 113 200,00 zł, która podlegała zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, a co za tym idzie Instytucja Zarządzająca zobowiązana jest dochodzić całej kwoty wypłaconego dofinansowania z EFRR w formie zaliczki tj. 113 200,00 zł. Z uwagi na fakt, że ww. zakwestionowane w wyniku kontroli środki dofinansowania z EFRR zostały uprzednio przez Instytucję Zarządzającą wypłacone Beneficjentowi w ramach płatności zaliczkowej, a także mając na uwadze fakt, iż Beneficjent naruszył treść art. 184 w zw. z art. 207 u.f.p., Instytucja Zarządzająca zgodnie z treścią art. 207 ust. 8 u.f.p., pismem znak: IR-XIV.432.2.350.2022 z dnia 20 kwietnia 2022 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur dofinansowania w łącznej kwocie: 113 200,00 zł wraz z należnymi

odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia tego wezwania. Beneficjent potwierdził odbiór wezwania w dniu 11 maja 2022 r.

W związku z faktem, że Beneficjent nie dokonał zwrotu środków wraz z należnymi odsetkami, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.350.2022 r. z dnia 27 maja 2022 r. w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a., oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta jako Stronę postępowania w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu przez Beneficjenta dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła Beneficjentowi 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Beneficjent potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 15 czerwca 2022 r. Następnie, Instytucja Zarządzająca w dniu 27 czerwca 2022 r. stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w sprawie zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.350.2022). W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy w oparciu o które zostanie podjęta przedmiotowa decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie w niniejszym zawiadomieniu poinformowano Beneficjenta, że sprawa zostanie załatwiona do dnia 30 września 2022 r. Beneficjent potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 18 lipca 2022 r.

Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.432.71.217.2019 z dnia 27 czerwca 2022 r. poinformowała Beneficjenta, iż Zarząd Województwa Świętokrzyskiego na podstawie § 25 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie podjął decyzję o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-... z dnia ... r. zawartej z Beneficjentem. Umowa została rozwiązana z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia, liczonego od dnia następnego po otrzymaniu pisma. Zgodnie z § 25 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie „Instytucja Zarządzająca może rozwiązać niniejszą umowę z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli Beneficjent zaprzestął realizacji Projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z niniejszą Umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu”. Przedmiotowe pismo po dwukrotnym awizowaniu uznano za doręczone z dniem 27 lipca 2022 r.

Jednocześnie, w odpowiedzi na zawiadomienie o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w dniu 1 sierpnia 2022 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pełnomocnictwo udzielone przez Beneficjenta ... z dnia 21 lipca 2022 r. do reprezentowania w postępowaniu administracyjnym i sędowo administracyjnym w sprawie IR-XIV.432.2.350.2022 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego oraz w sprawach z niej wynikających lub związanych z ww. sprawą wraz z opłatą skarbową z tytułu udzielonego pełnomocnictwa. Pełnomocnik został również uprawniony do udzielania dalszych pełnomocnictw. Dodatkowo Pełnomocnik Beneficjenta dołączył upoważnienie aplikantowi ... , wpisanemu na listę aplikantów radcowskich prowadzoną przez OIRP w Kielcach pod numerem ... do przeglądania i wykonywania fotokopii akt sprawy IR-XIV.432.2.350.2022 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego oraz w sprawach z niej wynikających lub związanych z ww. sprawą. Skan pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową oraz upoważnienie zostało przesłane na adres skrzynki pocztowej sekretariatu Departamentu Inwestycji i Rozwoju w dniu 22 lipca 2022 r. W dniu 22 lipca 2022 r. aplikant radcowski upoważniony przez Pełnomocnika Beneficjenta stawiał się w siedzibie Instytucji Zarządzającej celem zapoznania się z materiałem dowodowym oraz nie wniósł uwag w przedmiotowej sprawie.

Jednocześnie w dniu 1 sierpnia 2022 r. do Instytucji Zarządzającej, wpłynął wniosek od Pełnomocnika Beneficjenta z dnia 25 lipca 2022 r. o przedłużenie terminu celem zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań – co najmniej o dalsze 14 dni (w związku z doręczonym w dniu 18 lipca 2022 r. zawiadomieniem z art. 10 § 1 k.p.a.). W dniu 11 sierpnia 2022 r. do Instytucji Zarządzającej, wpłynął kolejny wniosek od Pełnomocnika Beneficjenta z dnia 8 sierpnia 2022 r. o dalsze przedłużenie terminu co najmniej o 14 dni w kwestii zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. W odpowiedzi na pismo z dnia 8 sierpnia 2022 r., Instytucja Zarządzająca pismem znak IR-XIV.432.2.350.2022 z dnia 16 sierpnia 2022 r. poinformowała Pełnomocnika Beneficjenta, że zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zrealizowanie ogólnej zasady czynnego udziału strony w postępowaniu następuje poprzez umożliwienie stronie wypowiedzenia się, co do wszelkich przeprowadzonych dowodów. Wyznaczone przez organ administracji publicznej terminy do rozpoznania sprawy oraz do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem są terminami instrukcyjnymi. Do czasu wydania decyzji administracyjnej Beneficjentowi przysługiwało więc

prawo składania wniosków dowodowych, o czym został poinformowany w przedmiotowym piśmie. Następnie w dniu 26 sierpnia 2022 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek dowodowy Beneficjenta, w którym Pełnomocnik Beneficjenta wniósł o przeprowadzenie w sprawie uzupełniających dowodów, m.in. o przesłuchanie samego Beneficjenta i jego świadków – Pana: ..., ..., ..., „*celem poczynienia kompletnych wyjaśnień i ustaleń w sprawie co do wszystkich spornych/niewyjaśnionych okoliczności oraz przedstawienia kompletnego stanowiska i twierdzeń strony postępowania, w tym w szczególności na okoliczność: zasad i zakresu korzystania przez beneficjenta z przedmiotu najmu w miejscu prowadzenia działalności przez beneficjenta, przydatności przedmiotu najmu do prowadzenia działalności beneficjenta zgodnie z projektem i realnego prowadzenia przez beneficjenta działalności z wykorzystaniem ww. przedmiotu najmu, wyłącznych uprawnień beneficjenta do strony www pod adresem ..., rejestracji ww. domeny na rzecz beneficjenta i przyporządkowania ww. strony internetowej wyłącznie do działalności prowadzonej przez beneficjenta, wyłącznego przyporządkowania do beneficjenta oznaczenia/marki ... i jego wykorzystywania w działalności beneficjenta, niepodjęcia działalności przez ..., charakteru zatrudnienia ... przez beneficjenta i zakresu powierzonych jemu czynności i okoliczności temu towarzyszących*”.

Dodatkowo, Pełnomocnik Beneficjenta wniósł o „*dalsze przedłużenie terminu celem umożliwienia uzupełnienia stanowiska strony i składanych wniosków dowodowych – o co najmniej dalsze 14 dni*” Instytucja Zarządzająca po rozpatrzeniu wniosku postanowiła nie uwzględnić wniosku Beneficjenta o przeprowadzenie ww. dowodów w sprawie, gdyż okoliczności, które miałyby zostać udowodnione, albo nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy albo zostały już bezspornie udowodnione za pomocą innych środków dowodowych (Informacja Pokontrolna, pisma Beneficjenta, wniosek o dofinansowanie i Biznes plan). W związku z powyższym w dniu 28 września 2022 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał Postanowienie nr .../22 o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego dotyczącego przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków. W przedmiotowym postanowieniu Instytucja Zarządzająca wskazała, że odmowa przeprowadzenia zawnioskowanych dowodów nie wyłącza prawa Beneficjenta do złożenia innych wniosków, czy też przedstawienia dokumentów, których nie przedstawił podczas kontroli, celem wykazania okoliczności mających znaczenie dla sprawy oraz wskazała, że celem regulacji zawartej w art. 78 § 2 k.p.a. jest uniemożliwienie Stronie przeciągania postępowania przez zgłaszanie zbędnych wniosków dowodowych, tj. takich okoliczności, które zostały już bezspornie ustalone (ostateczna Informacja Pokontrolna wraz z pismem z dnia 2 lutego 2022 r.). Organ administracji

jest zatem uprawniony do oceny potrzeby przeprowadzenia dowodu i nie naruszy przepisów postępowania administracyjnego, jeżeli odmówi przeprowadzenia dowodu, powołując się na zbędność jego przeprowadzenia (por. wyrok NSA z dnia 17 marca 1986 r., sygn. akt. III SA 1160/85). Na powyższe wskazuje również teza wyroku NSA z dnia 28 maja 2020 r. sygn. akt. IGSK 1768/19: Stronie nie przysługuje bezwzględne roszczenie procesowe o przeprowadzenie określonego dowodu. Ocena, czy przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy, należy do uznania organu.

Ponadto, Instytucja Zarządzająca zaznaczyła, że pierwotny termin na zapoznanie się z materiałem dowodowym i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów upłynął w dniu 25 lipca 2022 r. Ten czas był wystarczający na zapoznanie się z aktami sprawy. Dalsze uwzględnienie kolejnych wniosków w tym zakresie prowadziło do przedłużania postępowania administracyjnego. Dodatkowo, ww. piśmie zgłaszającym wnioski dowodowe Pełnomocnik Beneficjenta złożył dodatkowe wyjaśnienia i załączył kserokopię faktur, kserokopię dowodu rejestracyjnego, kserokopię wydruku ewidencji środków trwałych Beneficjenta, paragon ze sprzedaży. Pełnomocnik Beneficjenta zaznaczył, że „*wyłącznie Beneficjent ... pozostawał właścicielem strony internetowej prowadzonej pod adresem ... oraz przypisanej domeny internetowej ...*”, co potwierdza fakt zamieszczenia na tejże stronie internetowej numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej Beneficjenta. Do pisma zostały załączone przykładowe faktury VAT podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie strony internetowej oraz jej utrzymania, domeny.

„*W początkowym okresie usługodawca ratałnie rozliczał z Beneficjentem wykonanie strony internetowej oraz jej utrzymanie (w tym hosting i wykupienie domeny oraz pozycjonowanie), następnie świadczył usługi odnowienia domeny ... i hostingu (przy czym należy podkreślić, że odnowieniem jednoznacznie – jak wynika z treści przedłożonych FVAT – obejmowano domenę ...)*”.

Beneficjent po raz kolejny wskazał, że „*marka/logo ... nie była i nie jest własnością ... – nie jest zastrzeżona na rzecz ..., jej przyporządkowana czy też nie jest i nie była realnie używana przez ... poza formalnym oznaczeniem rejestrowym*”. Nazwę ..., markę i logotyp stworzył Beneficjent do prowadzenia działalności z zakresu Beneficjent planował założyć ... wraz z Panem ..., doszło jedynie do jej formalnego zarejestrowania oraz oklejono pojazd ..., który miał zostać wniesiony jako wkład do Nie doszło jednak do realizacji tych założeń, a działalność pod marką ... wykonywana w zakresie ... prowadził – od początku do chwili obecnej sam Beneficjent. Z uwagi na wskazane przez Beneficjenta wysokie koszty oklejania samochodu stwierdził on, że nie dokonał zmiany wizerunku, uznając, że zrobi to ewentualnie w późniejszym czasie.

Pełnomocnik Beneficjenta zaznaczył również, że Instytucja Zarządzająca błędnie przyjęła, iż sprzęt zakupiony przez Beneficjenta w ramach dofinansowania, w dniu kontroli załadowany był na pojazd niebędący własnością Beneficjenta lecz

W rzeczywistości pojazd ten od 3 września 2018 r. do chwili obecnej pozostawał wyłączną własnością Beneficjenta, na dowód czego Beneficjent przekazał kserokopię faktury zakupu pojazdu, kserokopię dowodu rejestracyjnego oraz kserokopię ewidencji środków trwałych.

Pełnomocnik Beneficjenta dołączył również paragon sprzedaży produktu ujętego w projekcie.

W odniesieniu do urządzenia wielofunkcyjnego, Beneficjent wyjaśnił, że założył użytkowanie jego na zewnątrz z uwagi na generowanie dużej ilości trocin, odpadów, a bez odciągu mechanicznego (a takowym nie dysponowano w pomieszczeniu) było to uciążliwe i mogło narazić na uszkodzenie innych urządzeń znajdujących się w garażu. Urządzenia zakupione w ramach dotacji miały charakter mobilny, a założeniem działalności Beneficjenta było właśnie prowadzenie produkcji i montażu bezpośrednio u klienta. Dodatkowo, w kwestii umowy najmu tego pomieszczenia Beneficjent wyjaśnił, że: *„miał również prawo korzystania z posesji/placu przed budynkiem, podjazdu – i tam również prowadzenia swojej działalności – takie uprawnienia najemcy wynikają z obowiązujących przepisów prawa oraz istoty najmu, a nadto realnie objęte były uzgodnieniami stron i były realizowanymi (co potwierdza choćby stan zastany podczas kontroli)”*.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego w ww. Postanowieniu wskazała, że w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, brak jest wpisu przedsiębiorcy pod nazwą Natomiast w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) istnieje wpis przedsiębiorcy o firmie ... z siedzibą w ..., w której Beneficjent jest współnikiem. Zatem stanowisko Beneficjenta, który twierdzi, że ... nie prowadzi działalności a działalność pod nazwą ... wykonywana w zakresie ... prowadzona była przez samego Beneficjenta od początku do chwili obecnej, jest całkowicie nietrafiona. Skoro przedsiębiorca ... nie został ujęty w CEIDG tzn. że wszystkie usługi były wykonywane przez Tym samym Beneficjent działał zarówno w formie ... działalności gospodarczej pod firmą ... jak i jako współnik Co istotne dla niniejszej sprawy Beneficjentem wsparcia był przedsiębiorca ... prowadzący działalność gospodarczą pod firmą ..., nie zaś Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca może domniemywać, że ... zakupiony ze środków unijnych, który znajdował w dniu kontroli w samochodzie dostawczym nie był użytkowany przez firmę ... tylko przez ... z uwagi na fakt, iż sam Beneficjent przyznał w piśmie z dnia 22 sierpnia 2022 r. o prowadzeniu pod marką ... działalności w zakresie ..., a więc jak należy rozumieć działał również jako współnik Wbrew temu co twierdzi Beneficjent należy również wskazać, że

z treści zamieszczonych w Internecie wynika, iż podmiot ... prowadzi działalność gospodarczą. Ponadto, nie jest zrozumiałe dla Instytucji Zarządzającej, dlaczego Beneficjent okleił pojazd marką ... skoro firma ... powstała wcześniej i dłużej funkcjonuje na rynku. Od początku zakupu samochodu Beneficjent powinien okleić pojazd marką ... przez co zapobiegłby w przyszłości ewentualnym kosztom zmiany wizerunku samochodu, bo jak twierdzi Beneficjent oklejenie to koszt ok. 7 000,00 zł. W ocenie Instytucji Zarządzającej oklejenie samochodu marką ... było zamiarem Beneficjenta ponieważ firma ... zyskała uznanie na rynku, o czym świadczą opinie osób korzystających z usług firmy na stronie internetowej

Zdaniem Instytucji Zarządzającej argument zawarty we wniosku dowodowym Beneficjenta, że właścicielem strony internetowej ... jest Beneficjent, a następnie złożone wyjaśnienia, iż Beneficjent już stworzył i wypracował markę ... są nielogiczne i niespójne ze stanem faktycznym. Beneficjent działalność gospodarczą pod firmą ... rozpoczął w 2016 r., a więc to dla tego przedsiębiorcy powinna być utworzona strona internetowa, a argumentacja Beneficjenta, że nie chciał tworzyć nowej marki aby ograniczyć koszty z tym związane jest sprzeczna z logiką. Budzi wątpliwość fakt, że firma ... zdaniem Beneficjenta ma już wypracowaną markę, skoro taka firma w ogóle nie istnieje na rynku. Funkcjonuje natomiast ..., która jak twierdzi Beneficjent nie prowadzi działalności. Instytucja Zarządzająca zauważyła ponadto, że załączone faktury dotyczyły roku 2018, a więc roku w którym została zarejestrowana ..., a ponadto nie wynika z nich jakiej usługi dotyczą – na fakturach z lat 2018-2019 określono rodzaj świadczonej usługi jako: „realizację umowy”. Podany numer telefonu i adres e-mail na stronie nie dowodzi, że strona internetowa należy do Beneficjenta, albowiem nawet w ... adres poczty elektronicznej ... to adres: ..., a siedziba ... znajduje się pod tym samym adresem co dodatkowe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez Tak więc może to świadczyć o tym, że strona należy do ..., który jest również współnikiem w Należy zaznaczyć, że ... to dwaj różni przedsiębiorcy, o różnych numerach NIP i REGON. Instytucja Zarządzająca podkreśliła, że nie może przyjąć wyjaśnień, że strona internetowa pod wskazanym adresem to tak naprawdę strona internetowa Beneficjenta, a nie innego podmiotu gospodarczego, gdy zestawia się je z treścią wniosku o dofinansowanie. Jak bowiem wynika z treści wniosku o dofinansowanie Beneficjent wprost wskazywał, że nie posiada żadnej strony internetowej. Dodatkowo za ustaleniem, że wykazana strona należy do innego podmiotu gospodarczego świadczyć może również fakt, że znajduje się tam informacja, że podmiot ten posiada Oddział w ... (w przeciwieństwie do Beneficjenta). Zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie stanowiącym integralną część umowy o dofinansowanie Beneficjent był

zobowiązany do wykazania, że wprowadził do oferty innowacyjny produkt. Jednak przedłożony przez Beneficjenta dokument wskazuje na stronę internetową podmiotu gospodarczego innego niż Beneficjent tj. Nie budzi to wątpliwości skoro adres strony brzmi jako Zgodnie z danymi zamieszczonymi w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) podmiot ten jest wpisany pod nr KRS ... i funkcjonuje pod firmą ... w

Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśliła, że zadaniem Beneficjenta było wykorzystanie przyznanego dofinansowania do zwiększenia swoich przychodów po zakończeniu projektu poprzez faktyczne wprowadzenie nowego produktu na rynek. Zgodnie z treścią zawartą w Biznes planie, stanowiącym załącznik do wniosku o dofinansowanie, faktycznym wprowadzeniem nowego produktu było wykonanie domu w stanie surowym. W przedstawionym paragonie mowa jest tylko i wyłącznie o sprzedaży ..., a nie o usłudze polegającej na budowie domu w stanie surowym. Dołączony do pisma paragon nie dowodzi, że wprowadzenie do oferty nowego produktu pozwala przyjąć, że wskaźnik został zrealizowany. Dodatkowo, Beneficjent sam wskazał w niniejszym piśmie, że założeniem jego działalności „*było właśnie prowadzenie produkcji i montażu bezpośrednio u klienta*”. Instytucja Zarządzająca zaznaczyła, że przedłożony przez Beneficjenta na potwierdzenie sprzedaży innowacyjnego produktu, paragon na kwotę ... zł dotyczy innego towaru/usługi niż założono w projekcie. Nie można uznać, biorąc pod uwagę wartość ww. dokumentu sprzedaży, że pod nazwą towaru/usługi „... ” kryje się założony w projekcie nowy produkt, tj. budowa domu w stanie surowym.

Odnosząc się do kolejnego argumentu, jakoby Beneficjent zakładał pozostawienie planowanych do zakupu w ramach projektu urządzeń przede wszystkim na zewnątrz, zdaniem Instytucji Zarządzającej argumentacja ta całkowicie nie znajduje poparcia w dokumentacji konkursowej. Instytucja Zarządzająca wskazała, że w załączniku do wniosku o dofinansowanie tj. Biznes planie w pkt 2-3 ppkt 3 (str. 2) stanowiącym integralną część umowy o dofinansowanie, Beneficjent wnioskując o dofinansowanie stwierdził, że „*Na podstawie umowy użytkowany będzie garaż o wielkości 25m2, który będzie służył do produkcji wzmocnionych ... oraz do przechowywania sprzętu*”. Dalej Beneficjent wskazał, że: „*produkcja odbywać się będzie w zakładzie Wnioskodawcy*” oraz „*Inwestycja realizowana będzie w budynku (garażu o wielkości 25m2 (...))*”. Tymczasem w trakcie kontroli Zespół Kontrolny po przeprowadzeniu oględzin zauważył, że nie wszystkie zakupione w ramach projektu urządzenia znajdują się w pomieszczeniu. Część z nich znajdowała się na wolnym powietrzu, tj. na podjeździe przed garażem na palecie transportowej czy na skrzyni ładunkowej samochodu dostawczego oznaczonego nazwą oraz logo innego podmiotu

gospodarczego, tj. ... z siedzibą w W Biznes planie wyraźnie jest napisane, że garaż będzie służył do przechowywania sprzętu. Zatem Beneficjent nie wspomniał w treści dokumentu, że jakiegokolwiek urządzenie będzie użytkowane na zewnątrz. Twierdzenie Beneficjenta, że podczas pracy urządzenie generuje dużo odpadów, zanieczyszczeń i może narazić inne urządzenia na uszkodzenia w zamkniętym pomieszczeniu jest nietrafione. Budzi wątpliwość sytuacja, w której niekorzystne warunki pogodowe (m.in. opad deszczu czy śniegu) pozwalałyby na prowadzenie prac na zewnątrz. Z oględzin jakie przeprowadził Zespół Kontrolny w trakcie kontroli wynika brak realizacji projektu zgodnie z postanowieniami zawartymi w Biznesplanie, stanowiącym część umowy o dofinansowanie oraz w Regulaminie konkursu.

W ocenie Instytucji Zarządzającej warunki panujące w miejscu realizacji projektu w ogóle nie pozwoliły prowadzić działalności założonej w projekcie.

W dniu 21 września 2022 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo od Pełnomocnika Beneficjenta z dnia 15 września 2022 r., jednakże z treści niniejszego pisma i załączonych nagrań video i fotografii nie wynikają żadne nowe istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy fakty. Instytucja Zarządzająca w odniesieniu do ww. pisma Pełnomocnika Beneficjenta podkreśla, że nie zakwestionowała działania urządzenia wielofunkcyjnego, ale fakt umiejscowienia tego urządzenia na zewnątrz budynku, gdy tymczasem Beneficjent wskazał w dokumentacji projektowej, że urządzenia będą umieszczone w garażu.

W związku z brakiem zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami przez Beneficjenta, zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. wydania przez Instytucję Zarządzającą odpowiedniej decyzji o zwrocie środków.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 wydał w dniu 5 października 2022 r. decyzję nr .../22 orzekającą o zwrocie przez Beneficjenta środków dofinansowania z EFRR w łącznej wysokości: 113 200,00 zł (słownie: sto trzynaście tysięcy dwieście złotych, 00/100), wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W uzasadnieniu tej decyzji Instytucja Zarządzająca wskazała, że Beneficjent wykorzystał środki z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu wskutek naruszenia przez Beneficjenta treści § 7 ust.1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) Wytycznych kwalifikowalności wydatków, a także naruszenia § 12 ust.1 umowy o dofinansowanie wskutek niezrealizowania projektu w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcia założonego celu projektu, nieosiągnięcia wszystkich zakładanych

wskaźników zgodnie z założeniami projektu, a także opisanie przedmiot zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń.

W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub prawie wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

W dniu 18 listopada 2022 r. do Instytucji Zarządzającej na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. w przewidzianym prawem terminie wpłynął wniosek Beneficjenta z dnia 14 listopada 2022 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym Beneficjent zarzucił Instytucji Zarządzającej naruszenie zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym wskutek wydania Postanowienia nr .../22 z dnia 28 września 2022 r., a także względem decyzji nr .../22 wniesiono zarzuty dotyczące niewłaściwego rozpoznania stanu faktycznego i w konsekwencji uznania, że doszło do naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ. Pełnomocnik w przedmiotowym wniosku zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego takich jak: art.: 7, 10 § 1, 75 § 1, 77 § 1, 78 § 1 i §2, 80, 81a § 1, 84 § 1, 86, 107 § 3 k.p.a. oraz art. 207 ust.1 i art. 207 ust. 8 i 9 u.f.p. W przedmiotowym wniosku wskazano, że Beneficjent w całości podtrzymuje stanowisko wyrażane w złożonej korespondencji w przedmiotowej sprawie oraz jednocześnie zaskarża Postanowienie nr .../22 z dnia 28 września 2022 r.

Przed wydaniem niniejszej decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy w dniu 19 grudnia 2022 r. (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.350.2022) na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiono Beneficjenta, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. W przedmiotowym zawiadomieniu wyznaczono 7-dniowy termin od daty doręczenia na zapoznanie się przez Beneficjenta z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, Kielce ul. Sienkiewicza 63. Pełnomocnik Beneficjenta potwierdził odbiór niniejszego zawiadomienia w dniu 17 stycznia 2023 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent ani też jego ustanowiony Pełnomocnik nie zgłosił się w celu zapoznania ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją oraz nie wniósł uwag czy zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania w trybie ponownego rozpoznania sprawy.

Jednocześnie, Beneficjent nie dokonał zwrotu środków dofinansowania, zgodnie z otrzymaną decyzją nr .../22 z dnia 5 października 2022 r.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należało stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, to podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Następnie, zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą służy wniosek do tej instytucji albo organu o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 104 i art. 107 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa wdrożeniowa. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa.

Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu,
- dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów,
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego,
- monitorowanie postępów realizacji programu operacyjnego,

- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu. Wykonując te zadania instytucja zarządzająca powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów.

To właśnie w umowie o dofinansowanie określono szczegółowo zasady realizacji, prawa i obowiązki stron, konsekwencje naruszeń i nieprawidłowości.

Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny.

W związku z tym, Instytucja Zarządzająca w przypadku stwierdzenia, iż projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie tj. zgodnie z § 1 ust. 8 umowy o dofinansowanie: *„za wydatki kwalifikowalne należy rozumieć wydatki lub koszty uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, jak również w rozumieniu ustawy wdrożeniowej i przepisów rozporządzeń wydanych do tej ustawy oraz zgodnie z wytycznymi wskazanymi w § 1 ust.4 lit.e).”*

Zgodnie z prawem wspólnotowym (tj. m.in. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 - Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - Dz.U.UE.L.2014.187.1) oraz regulacjami określonymi w dokumentach programowych (tj. *Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych*, wydanymi na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej), Instytucja Zarządzająca została zobowiązana do stałego monitorowania postępów

realizacji programu operacyjnego poprzez monitorowanie postępów w realizacji wskaźników. Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego jest prowadzone przez Instytucję Zarządzającą na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania tego Programu, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem ogólnym (tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.) w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).

Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Beneficjenta ww. zapisów umowy o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana była do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami ww. art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać, że obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciąży dwojaki rodzaj obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 rozporządzenia nr 1303/2013).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013 „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

Przesłanki nieprawidłowości odnoszą się do zachowania sprawcy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu działań, oraz do skutków tego zachowania. Konieczne jest bowiem, by zachowanie to spowodowało szkodę w budżecie Wspólnot (Unii) lub w budżetach zarządzanych przez Wspólnoty (Unię), albo szkodę taką mogło powodować. Pojęcie "szkoda" użyte w omawianej definicji oznacza uszczerbek finansowy dokonany w budżecie Unii lub w budżetach zarządzanych przez Unię, albo uszczerbek finansowy, na jaki budżety te zostały narażone. Wynika stąd, że

faktyczne wystąpienie uszczerbku finansowego nie jest przesłanką konieczną dla zakwalifikowania zachowania jako nieprawidłowości, wystarczy bowiem sama możliwość jego wystąpienia. Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.” Dalej w tym samym Wyroku TSUE wskazano również, że: „uchybiecie zasadom udzielania zamówień publicznych stanowi nieprawidłowość..., o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie to miało wpływ na budżet odnośnego funduszu.” Analogiczne stanowisko zostało również zawarte w Wyroku z dnia 21 grudnia 2011 r. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre, C-465/10, EU:C:2011:867, pkt 47.

Instytucja Zarządzająca pragnie również zaznaczyć, iż w dalszych orzeczeniach TSUE ww. linia orzecznicza była analogiczna tj. w Wyroku z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie C-408/16 TSUE przywołał wykładnię nieprawidłowości wprost z Wyroku C-406/14. W związku z czym należy uznać, iż TSUE potwierdził w utrwalonej linii orzeczniczej definicję istoty nieprawidłowości. Organ pragnie więc zauważyć, że powtórzenie w Wyroku z 6 grudnia 2017 r. dosłownej treści pojęcia nieprawidłowości, zawartej w ww. wyroku z lipca 2016 r., pozwala wnioskować, że jest to utrwalona linia orzecznicza. Jak już wyżej wskazano, TSUE po raz kolejny powtórzył, że naruszenie prawa jest nieprawidłowością, o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie miało wpływ na budżet danego funduszu. Co najważniejsze, TSUE w swoim wyroku ponownie wyjaśnił, że nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych (nawet tylko potencjalnych) dla budżetu Unii Europejskiej.

Ponadto należy wskazać, iż pomimo tego że obydwa przywołane powyżej wyroki TSUE odnoszą się do pojęcia nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia Rady WE nr 1083/2006 (obowiązującego dla programów operacyjnych na lata 2007-2013), to definicja nieprawidłowości

zawarta w rozporządzeniu nr 1303/2013 nie zmieniła się znacząco i brzmi niemal identycznie, a co za tym idzie pozwala to na przyjęcie tezy, że wykładnia TSUE w obecnej perspektywie finansowej nie ulegnie zmianie.

W ramach przedmiotowej sprawy Beneficjent naruszył postanowienia wynikające z § 7 ust.1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) Wytycznych kwalifikowalności wydatków, a także treści § 12 ust.1 umowy o dofinansowanie wskutek niezrealizowania projektu w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcia założonego celu projektu, nieosiągnięcia wszystkich zakładanych wskaźników zgodnie z założeniami projektu, a także opisanie przedmiot zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń, jak już to zostało w sposób szczegółowy opisano powyżej oraz w decyzji nr .../22.

W tym miejscu należy zauważyć, iż nie można się zgodzić ze stanowiskiem Beneficjenta wyrażonym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w kwestii poczynienia błędnych ustaleń pokontrolnych nieadekwatnych do stanu faktycznego, a także w kwestii niezapewnienia czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu administracyjnym czy nie pozyskania opinii biegłego w celu ustalenia wszystkich okoliczności w sprawie, które zdaniem Beneficjenta wymagały wiedzy specjalistycznej.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 3, 4 i 5) wskazał, że Instytucja Zarządzająca naruszyła zasadę czynnego udziału Beneficjenta w postępowaniu administracyjnym wskutek odmowy uwzględnienia zgłoszonych w toku tego postępowania wniosków dowodowych i wydania w wyniku tego postanowienia nr .../22. Tym samym Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie zaskarżył w całości wydane w toku postępowania postanowienie nr .../22 z dnia 28 września 2022 r. W pierwszej kolejności Beneficjent wskazał na fakt wydania decyzji nr .../22 z dnia 5 października 2022 r. przed upływem przysługującego terminu na doręczenie przesyłki listowej zawierającej ww. postanowienie i tym samym uniemożliwienia „zareagowania w toku postępowania na decyzję organu o odmowie przeprowadzenia tak istotnych dowodów – mając prawo do pozostawania w przekonaniu, że w świetle dotychczasowego przebiegu postępowania, organ niewątpliwie przeprowadzi dowody z przesłuchania świadków i samego wnioskodawcy.”

W tym miejscu odnosząc się do powyższego zarzutu Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca pragnie podkreślić, że ustanowiony Pełnomocnik Beneficjenta w ogóle nie odebrał przedmiotowego

Postanowienia i zostało ono zwrócone do Instytucji Zarządzającej w dniu 25 października 2022 r. Dopiero, po zwrocie ww. przesyłki listowej w dniu 28 października 2022 r. upoważniony przez Pełnomocnika Beneficjenta Aplikant radcowski zgłosił się do Instytucji Zarządzającej celem udostępnienia kopii postanowienia nr .../22 (na okoliczność czego sporządzony został stosowny Protokół z dnia 28 października 2022 r.), a co za tym idzie taki sposób działania Beneficjenta rodzi wątpliwości co do słuszności prezentowanego stanowiska w kwestii priorytetowego podejścia co do obrony zgłoszonych wniosków dowodowych. Nie mniej jednak należy podkreślić fakt, że kwestia wydania decyzji nr .../22 przed doręczeniem Beneficjentowi ww. postanowienia jest bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy, ponieważ zgodnie z treścią art. 142 k.p.a. nie służył środek zaskarżenia co do tego postanowienia. Postanowienie nr .../22 było niezaskarżalne w toku instancji i przysługiwało Beneficjentowi jedynie jego zaskarżenie w ramach odwołania od decyzji administracyjnej. W związku z czym należy w sposób bezsprzeczny wskazać, że oczekiwanie z wydaniem decyzji do czasu doręczenia Beneficjentowi ww. niezaskarżalnego w toku instancji postanowienia nie wniosłoby nic istotnego do przedmiotowej sprawy, a wręcz prowadziłyby do nieuzasadnionego wydłużenia postępowania administracyjnego. To właśnie poprzez niezwłoczne wydanie decyzji nr .../22 Instytucja Zarządzająca niejako umożliwiła Beneficjentowi odniesienie się do ww. niezaskarżalnego postanowienia poprzez przysługujące do tego aktu administracyjnego środki odwoławcze tj. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z czym ww. stanowisko Beneficjenta w tym zakresie należy uznać za całkowicie bezzasadne.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 4 wniosku) zaskarżył przedmiotowe postanowienie i wskazał, że odmowa uwzględnienia zgłoszonych wniosków dowodowych nie została poparta „szerszym wyjaśnieniem”. Instytucja Zarządzająca nie podziela stanowiska Beneficjenta w tym zakresie, ponieważ postanowienie nr .../22 zawierało szczegółowe uzasadnienie przedmiotowej kwestii i wskazano w nim, że okoliczności które miałyby zostać udowodnione, albo nie są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy albo zostały już bezspornie udowodnione za pomocą innych środków odwoławczych tj. poprzez ustalenia zawarte w ww. ostatecznej Informacji pokontrolnej. Beneficjent wszystkie okoliczności zawarte we wnioskach dowodowych przedstawiał już wcześniej w przysługujących mu zastrzeżeniach do Informacji pokontrolnej i wszystkie dokumenty z tym związane również znalazły się na tym etapie w aktach przedmiotowej sprawy. Tym samym okoliczności te zostały już rozpatrzone przez Instytucję Zarządzającą przed wydaniem ostatecznej Informacji pokontrolnej. Nie ulega żadnej wątpliwości

w analizowanej sprawie, że Beneficjent w załączniku do wniosku o dofinansowanie tj. Biznesplanie w pkt 2-3 ppkt. 3 (str. 2) wyraźnie stwierdził, iż: „*Na podstawie umowy użytkowany będzie garaż o wielkości 25 m², który będzie służył do produkcji wzmocnionych ... oraz do przechowywania sprzętu.*” Natomiast, w trakcie kontroli po przeprowadzeniu oględzin Zespół kontrolny Instytucji Zarządzającej bezsprzecznie stwierdził, że nie wszystkie zakupione w ramach projektu urządzenia znajdowały się w ww. pomieszczeniu tj. część nich znajdowała się na wolnym powietrzu: na podjeździe przed garażem na palecie transportowej czy na skrzyni ładunkowej samochodu dostawczego oznaczonego nazwą i logo innego podmiotu gospodarczego czyli firmy ... z siedzibą w Taki stan faktyczny potwierdza również dokumentacja fotograficzna wykonana przez Instytucję Zarządzającą w trakcie wykonywania ww. czynności kontrolnych w miejscu realizacji projektu. W przedmiotowym Biznesplanie wyraźnie wskazano, że ww. garaż będzie służył do przechowywania sprzętu i tym samym Beneficjent ubiegając się o przyznanie dofinansowania zaświadczył, iż posiada potencjał techniczny niezbędny do zrealizowania założonej inwestycji. Jednocześnie w wyniku ww. kontroli Instytucja Zarządzająca ustaliła, że warunki panujące w miejscu realizacji projektu w ogóle nie pozwalają prowadzić działalności gospodarczej założonej w dofinansowanym projekcie. Powyższe stwierdzenie wynika z tego, że powierzchnia całkowita miejsca realizacji projektu jest zbyt mała dla umiejscowienia w nim wszystkich zakupionych w ramach projektu urządzeń. W związku z czym należy uznać, że dopuszczenie dowodu zeznań świadka ... nie wniosłoby nic nowego do sprawy, ponieważ nie mogłoby to wpłynąć na wiążące Beneficjenta ustalenia zawarte przez niego samego w Biznesplanie i wniosku o dofinansowanie. Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie wskazał przecie, że: „*W związku z powyższym zasadnym było przesłuchanie w sprawie świadka ... wynajmującego nieruchomości beneficjentowi – szczególnie w sytuacji gdy beneficjent wyjaśniał, że uprawniony był i korzystał nie tylko z samego garażu lecz również całej nieruchomości (posesji) i tam również prowadził działalność objętą projektem oraz konsekwentnie twierdził o prowadzeniu działalności pod adresem jw. .*” Wnioskowane zeznania ww. świadka jedynie więc potwierdziłyby udowodniony już stan faktyczny, świadczący o niezgodnej z wnioskiem o dofinansowanie realizacji projektu przez Beneficjenta. Jak to już powyżej opisano nie ulega żadnej wątpliwości, że sposób realizacji przez Beneficjenta projektu w miejscu jego realizacji był całkowicie niezgodny z ww. założeniami istniejącymi w Biznesplanie. Ponadto, taki stan faktyczny zastany w miejscu realizacji projektu został należycie udokumentowany i bezspornie udowodniony na podstawie ostatecznej Informacji pokontrolnej, a co za tym idzie nie wymagał już żadnych dodatkowych zeznań świadków.

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent stwierdził, że: „*Ww. informacja pokontrolna była jednak kwestionowana przez beneficjenta, a sporządzona jest przecież wyłącznie przez organ i jako taka w istocie stanowi dowód o ograniczonej przydatności w sytuacji gdy strona dowodzi oraz twierdzi odmiennie – szczególnie, że przedmiotem wnioskowanych dowodów nie były ustalenia dot. przebiegu kontroli i czynności w toku kontroli lecz okoliczności wyjaśniające zastrzeżenia bezzasadnie zgłoszone przez organ.*”

W tym miejscu odnosząc się do powyższego stanowiska Beneficjenta należy wskazać, że zgodnie z uregulowaniami przewidzianymi w treści art. 25 ustawy wdrożeniowej informacja pokontrolna z kontroli przeprowadzonej u beneficjenta jest sporządzana przez instytucję zarządzającą, a beneficjent jako podmiot kontrolowany ma uprawnienia jedynie do składania zastrzeżeń co do ustaleń w niej zawartych w terminach przewidzianych również w tej ustawie wdrożeniowej. Taki sposób działania Instytucji Zarządzającej wynika więc z istniejących przepisów prawa obowiązujących w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020, co do uczestnictwa w którym Beneficjent dobrowolnie przystąpił składając wniosek o dofinansowanie w ramach Działania 2.5 tego Programu Operacyjnego. W związku z czym to właśnie Instytucji Zarządzającej ustawodawca krajowy dał uprawnienie do sporządzenia informacji pokontrolnej, a co za tym idzie do sformułowania w niej wiążących ustaleń pokontrolnych i tym samym Beneficjent jest nieuprawniony do stawiania tezy, iż dokument ten stanowi „*dowód o ograniczonej przydatności*”. Następnie, odnosząc się do ww. zgłoszonego stanowiska Beneficjenta należy wskazać, że wskazywane przez niego „*okoliczności wyjaśniające zastrzeżenia bezzasadnie zgłoszone przez organ*” ujęte w przekazanych wnioskach dowodowych nie zmieniłyby ustaleń dokonanych w miejscu realizacji projektu w dniu przeprowadzania tam czynności kontrolnych. Bowiem bezsprzecznym faktem jest, że w dniu kontroli niektóre urządzenia zakupione w ramach projektu nie były przechowywane w wyznaczonym w Biznesplanie pomieszczeniu i co więcej niektóre z nich znajdowały się na paletach transportowych czy skrzyniach ładunkowych innego podmiotu gospodarczego. Następnie, Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie zaskarżając postanowienie nr .../22 wskazał, że: „*Powołane wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków ... i ... służyły m.in. poparciu twierdzeń beneficjenta, że to wyłącznie sam beneficjent prowadził działalność gospodarczą pod marką handlową ..., ... przywoływana przez organ w ogóle nie prowadziła natomiast jakiegokolwiek działalności, nie była powiązana ze sporną stroną internetową, nie korzystała z pojazdu będącego własnością beneficjenta czy urządzeń zakupionych w ramach projektu.*” Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego wskazuje, że zgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie

Beneficjent był zobowiązany do wykazania, iż wprowadził do oferty innowacyjny produkt. Beneficjent na okoliczność udowodnienia wprowadzenia innowacyjnego produktu do oferty przedstawił stosowny dokument, w którym widniała strona internetowa innego podmiotu gospodarczego niż Beneficjent tj. Fakt ten nie budził wątpliwości, ponieważ adres strony internetowej był następujący: Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z ogólnodostępnymi danymi zamieszczonymi w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) podmiot ten jest wpisany pod nr KRS ... i funkcjonuje pod firmą ... w Okoliczności, na jakie powołuje się Beneficjent we wniosku nie pozostawiają więc żadnych wątpliwości i zostały już uprzednio wyjaśnione w toku postępowania poprzedzającego nałożenie pomniejszenia wydatków. Nie było w tym zakresie konieczności powoływania żadnych świadków, ponieważ z ogólnodostępnych danych pozyskanych z właściwych rejestrów wynika, że w obrocie nie funkcjonuje przedsiębiorca pod firmą ..., za to w ramach ogólnodostępnego systemu KRS można odnaleźć firmę: ... nr KRS ... z siedzibą w ..., w której jak wynika z danych ujętych w KRS Beneficjent jest Wspólnikiem wraz z ... i której to firmy przedmiotem działalności jest również: „Wykonywanie pozostałych ...”. Ponownie należy zauważyć, że stanowisko Beneficjenta w zakresie nieprowadzenia działalności gospodarczej przez firmę ... jest nieuzasadnione, ponieważ w ogólnodostępnej Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiDG) nie można potwierdzić faktu istnienia działalności gospodarczej o nazwie ..., a co za tym idzie wszystkie usługi były wykonywane przez Dodatkowo świadczy to również o niezgodności realizacji projektu z treścią umowy o dofinansowanie, zgodnie z którą Beneficjent zobowiązany był do realizacji projektu na terenie województwa świętokrzyskiego, a urządzenie zakupione ze środków unijnych znajdowało się przecież w dniu kontroli (dowód: dokumentacja fotograficzna) na skrzyni ładunkowej samochodu dostawczego oznaczonego nazwą i logo innego podmiotu gospodarczego tj. ... z siedzibą w W tym miejscu podkreślić również należy, że firma ... (Beneficjent) i firma ... to 2 różne firmy o różnych numerach NIP i REGON, w których Pan ... jest w jednej firmie właścicielem, a w drugiej z tych firm jest wspólnikiem. W związku z czym przesłuchanie świadka ... nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ponieważ stawiany podczas kontroli zarzut dotyczy niezrealizowania projektu zgodnie z zawartą umową o dofinansowanie i zostało już to potwierdzone na etapie kontroli, z której wynika, iż Beneficjent nie zrealizował projektu w sposób zgodny z tą umową czy postanowieniami Regulaminu konkursu. Stanowisko Beneficjenta w tym zakresie uznać więc należy za nieuzasadnione, **w szczególności co do faktu wskazania przez Beneficjenta we wniosku o dofinansowanie /Biznesplanie informacji o nieposiadaniu żadnej**

strony internetowej w zakresie działalności gospodarczej w ramach której Beneficjent wystąpił o dofinansowanie ze środków unijnych. Beneficjent bowiem dopiero po otrzymaniu ww. zastrzeżeń pokontrolnych zaczął składać wyjaśnienia, że strona internetowa ... należy do Beneficjenta, a nie do innego podmiotu gospodarczego, którego współnikiem jest również Beneficjent. Beneficjent przecież we wniosku o dofinansowanie nie wskazał w odpowiednio wyznaczonym do tego miejscu, iż posiada ww. stronę internetową. **Za ustaleniem, że wykazana strona internetowa należy do innego podmiotu gospodarczego (tj. ...) świadczyć może również fakt, iż znajduje się tam informacja, że podmiot ten posiada również Oddział w ..., a przecież w ramach działalności gospodarczej dofinansowanej ze środków unijnych (tj. ...) zgodnie z danymi z CEiDG wynika, że Beneficjent nie posiada żadnego Oddziału w** W związku z czym bezzasadne jest zaskarżanie przez Beneficjenta ww. postanowienia, ponieważ ewentualne zeznania wnioskowanego świadka nie mogłyby zmienić ww. bezspornie ustalonych faktów. Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie w kwestii posiadania ww. strony internetowej wskazał również, że: *„Organ w decyzji zawarł przy tym przykładowo zastrzeżenie, że przedłożone przez beneficjenta faktury z wystawienia ... na dowód realizacji strony internetowej ... za lata 2018-2019 nie wskazywały wprost jakiej usług dotyczą („realizacja umowy”), a jednocześnie organ odmówił przesłuchania ww. świadka choćby celem uszczegółowienia tej kwestii.”* Instytucja Zarządzająca pragnie w tym miejscu wskazać, że Beneficjent celem udowodnienia słuszności zajętego stanowiska winien był okazać wszelką dokumentację, niezbędną do oczekiwanego rozstrzygnięcia sprawy, a przekazanie ww. dowodów bez załączenia umowy na świadczenie usługi prowadzenia strony internetowej, w której zawarte zostałyby wszelkie szczegółowe dane bez wątplenia nie może stanowić dowodu okoliczności, którą chciał wykazać Beneficjent. Uszczegółowieniem tej kwestii byłaby właśnie wspomniana przez Beneficjenta w treści ww. faktur „umowa”, której to kopii Beneficjent nie okazał na okoliczność udowodnienia prezentowanego stanowiska w sprawie. Beneficjent winien bez żadnej wątpliwości przedłożyć ww. umowę celem uszczegółowienia usługi, która faktycznie została ujęta w okazanych fakturach. Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 5) Beneficjent w zakresie kwestii zatrudnienia pracownika na stanowisku niezgodnym z wnioskiem o dofinansowanie wnioskował o przeprowadzenie zeznań wskazywanego świadka tj.: *„...zarzucając jednocześnie w dalszej części decyzji, że beneficjent nie udowodnił np. wpływu stanu epidemii na prowadzoną działalność czy faktu zatrudnienia ww. pracownika dla celów zgodny z projektem. Wbrew przy tym twierdzeniom organu, zasadnym było przeprowadzenie dowodu jw. pomimo treści złożonej umowy o pracę*

zawartej z ww. pracownikiem oraz dokumentu zawierającego zakres obowiązków ww. pracownika skoro w ich treści przewidziano możliwość powierzania pracownikowi również innych zadań nieprzewidzianych wprost w zakresie obowiązków pracownika, a nadto miarodajnymi pozostawały rzeczywiście wykonywane przez pracownika czynności, a nie tylko te wskazane wprost w treści umowy czy innej dokumentacji.”

Odnosząc się do ww. stanowiska Beneficjenta w kwestii przeprowadzenia dowodu z zeznań pracownika ... należy ponownie podkreślić, że ewentualne zeznania tego świadka dotyczyłyby okoliczności uprzednio ustalonych za pomocą dowodu z dokumentu przedłożonego przez samego Beneficjenta tj. okazana umowa o pracę w sposób jednoznaczny potwierdzała, że Beneficjent nie zatrudnił pracownika na stanowisku założonym w projekcie. Zgodnie z treścią pkt 2-2 ppkt 1 i pkt 2-3 ppkt 1 Biznesplanu Beneficjent wnosząc o przyznanie dofinansowania zobowiązał się do zatrudnienia na pełen etat pracownika z grupy osób niepełnosprawnych na stanowisku pracownika produkcji, w którego zakresie obowiązków przewidziano produkcję i montaż, wykonywanie ... na podstawie dokumentacji i rysunków technicznych, obsługa elektronarzędzi, urządzeń i maszyn mechanicznych, precyzyjne ... elementów przy pomocy różnego sprzętu (mechanicznego i ręcznego), magazynowanie ..., dbałość o porządek w zakładzie, przygotowanie do transportu i załadunek ... oraz prace montażowe u klienta. Natomiast, bezspornym faktem jest okazana w ramach kontroli kopia umowy o pracę z 2021 r. na czas określony i nieokreślony wraz z załącznikami, w której wskazano, że zatrudniono pracownika do wykonywania następujących obowiązków: „przygotowanie i organizacja transportu towaru, przygotowanie dokumentacji technicznej i projektowej, organizacja procesu produkcji i montażu, dbałość o utrzymanie porządku w miejscu pracy, realizacja zakupów towaru niezbędnego w produkcji, nadzór nad jakością wykonywanych produktów i usług, nadzór nad właściwym stanem technicznym urządzeń oraz zlecenie ich bieżących przeglądów, obsługa ofert, i zleceń poprzez kontakt mailowy oraz telefoniczny z klientami, wykonywanie dodatkowych poleceń nieokreślonych w zakresie obowiązków w formie pracy zdalnej wykonywanej ze stałego miejsca zamieszkania pracownika tj. w przypadku ... z ...”. Ponadto, w przedmiotowych umowach o pracę miejsce wykonywania pracy określone zostało jako praca zdalna wykonywana ze stałego miejsca zamieszkania pracownika czyli z Nie ulega żadnej wątpliwości, że zgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie i Regulaminu konkursu miejscem realizacji inwestycji dofinansowanej ze środków unijnych powinno być województwo świętokrzyskie. To właśnie w miejscowości ... przy ulicy ... nr ... Beneficjent ulokował miejsce realizacji projektu czyli inaczej mówiąc zakład

produkcyjny, w którym znajdować się miały wszystkie zakupione w ramach projektu urządzenia niezbędne do prowadzenia w tym miejscu produkcji założonej w ramach wniosku o dofinansowanie. W związku z czym bez żadnej wątpliwości można w tym miejscu stwierdzić, że w ramach miejsca zamieszkania ww. pracownika (tj. w ..., województwo ...) nie mogła odbywać się przecież praca zdalna pracownika produkcji, gdy urządzenia niezbędne do prowadzenia tej produkcji powinny znajdować się przecież pod ww. adresem w miejscowości ..., położonej w województwie świętokrzyskim. Dodatkowo właśnie taki stan rzeczy może niejako zgłaszać kolejne okoliczności co do faktu omówionego powyżej w kwestii braku możliwości magazynowania wszystkich urządzeń w miejscu realizacji projektu (tj. w wynajętym do tego celu pomieszczeniu) czy kwestii znajdowania się niektórych urządzeń w ramach samochodu dostawczego innego podmiotu gospodarczego tj. ... z W świetle obowiązujących przepisów w tym zakresie (ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. 2022, poz. 1510 z późn. zm.) to w umowie o pracę określa się min. rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy- art. 29 § 1 pkt 1 i 2 Kodeksu pracy. Praca zdalna jako forma świadczenia obowiązków o pracę w czasie stanu epidemii COVID-19 została przewidziana w sytuacjach uzgodnionych pomiędzy pracownikiem a pracodawcą i oczywiście w ramach zadań z zakresu obowiązków pracownika, które można świadczyć poza wyznaczonym miejscem pracy.

W analizowanej sytuacji istnieją poważne zastrzeżenia co do kwestii możliwości świadczenia pracy przez ww. pracownika w ramach pracy zdalnej w jego miejscu zamieszkania, ponieważ zakład produkcyjny znajdował się w innym województwie i wszelkie urządzenia niezbędne do prowadzenia tej produkcji również winny znajdować się w tym zakładzie w województwie świętokrzyskim. Taki ustalony i poparty dowodami zgromadzonymi w ramach kontroli stan faktyczny w sposób bezsprzeczny potwierdza fakt braku zatrudnienia przez Beneficjenta pracownika na ww. stanowisku założonym w projekcie tj. na stanowisku pracownika produkcji. W tym miejscu w zakresie stanowiska Beneficjenta w zakresie wpływu epidemii COVID-19 na taki sposób zatrudnienia ww. pracownika przy jednoczesnym braku udokumentowania tego wpływu (tj. brak okazania zwolnień lekarskich, dokumentacji medycznej, stosownej dokumentacji wyjaśniającej brak możliwości prowadzenia pracy w wyznaczonym miejscu realizacji inwestycji itp.) ubocznie należy zauważyć, że w roku 2021 (tj. w okresie zatrudnienia ww. osoby) w Polsce nie obowiązywał już całkowity lock-down czyli znaczne ograniczenia w procesie wykonywania działalności gospodarczej i jak wynika z doświadczeń Instytucji Zarządzającej z innymi beneficjentami, możliwe było prowadzenie w tym okresie działalności gospodarczej.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca uznaje za całkowicie bezzasadny przedmiotowy zarzut Beneficjenta w zakresie naruszenia przepisów k.p.a. przez organ wskutek odmowy przeprowadzenia ww. dowodu w ramach wydanego w dniu 28 września 2022 r. postanowienia nr .../22.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 5 i 6) Beneficjent zgłosił zarzuty względem decyzji nr .../22 w przedmiocie kwestii przestrzegania zasady udzielania zamówień publicznych w ramach realizacji projektu. Beneficjent nie podzielił stanowiska Instytucji Zarządzającej w zakresie naruszenia zasady konkurencyjności wskutek dokonania opisu przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący i za pomocą niedokładnych i niezrozumiałych określeń. We wniosku o ponowne rozpatrzenie Beneficjent zgłosił następujący zarzut: *„Organ bezrefleksyjnie przyjął natomiast, że użycie określenia korzystniejsze wprowadza elementy uznaniowości pomijając, że z jednej strony ogłoszenie adresowane jest przeciw do podmiotów profesjonalnych i dysponujących – w przeciwieństwie do organu – praktyczną wiedzą co do zasad działania i parametrów urzędzeń (a tym samym w pełni rozumiejących poczynione zastrzeżenie co do korzystniejszych parametrów w rozumieniu praktycznym), a nadto potencjalni oferenci mający jakiegokolwiek wątpliwości mogli przeciw zwrócić się z pytaniami do zamawiającego celem uzyskania wyjaśnień (takowych nie zadawano).”* Tym samym Beneficjent nie podzielił stanowiska Instytucji Zarządzającej co do ograniczenia kręgu potencjalnych wykonawców mogących ubiegać się o udział w zamówieniu i wskazał, że właśnie poprzez taki opis przedmiotu zamówienia zapewnił realizację zasady konkurencyjności. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego pragnie zauważyć, że zgodnie z zasadami ściśle określonymi w Wytycznych kwalifikowalność wydatków przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. W związku z czym opis przedmiotu zamówienia stanowi kluczowy element ogłoszenia o zamówieniu, które jest przygotowane przez Beneficjenta jako Zamawiającego i nie może być on ogólny, szacunkowy i niedookreślony, przenoszący na wykonawców składających oferty ciężaru jego dookreślenia. Instytucja Zarządzająca stoi więc na stanowisku, że posłużenie się przez Beneficjenta przy opisie przedmiotu zamówienia sformułowaniem „korzystniejsze” wprowadziło element uznaniowości i tym samym nie spełniło przytoczonych powyżej wymagań, stawianych przez obowiązujące zapisy Wytycznych kwalifikowalność wydatków. Zdaniem Instytucji Zarządzającej użycie przez Beneficjenta sformułowania „korzystniejsze” wprowadziło element uznaniowości oraz

doprowadziło do sytuacji, w której potencjalny wykonawca decydując się na złożenie oferty nie wie czy jego oferta spełnia wymagania Beneficjenta, bądź też w ogóle rezygnuje z jej złożenia. Jako przykład można przywołać chociażby podane w specyfikacji przedmiotu zamówienia wymiary ... : 1090 x 250 mm. W tym konkretnym przypadku nie sposób jednoznacznie wywnioskować czy ... węższy a dłuższy jest „korzystniejszym” rozwiązaniem biorąc pod uwagę np. kwestie powierzchni w miejscu ustawienia Zgodzić się należy z Beneficjentem, iż opis przedmiotu zamówienia powinien umożliwiać złożenie oferty wykonawcom oferującym urządzenia o lepszych parametrach, jednakże aby osiągnąć ten cel Beneficjent powinien być posłużyc się sformułowaniem mierzalnym takimi jak np. większy, dłuższy, szerszy itp. w miejsce użytego uznaniowego sformułowania „korzystniejsze”. W takim stanie rzeczy opis przedmiotu zamówienia wprowadza w błąd oferenta. Potwierdzenie powyższego stanowisko Instytucji Zarządzającej może stanowić orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 sierpnia 2011 r. (sygn. akt: KIO 1556/11), gdzie stwierdzono: *„Opis przedmiotu zamówienia musi być na tyle oczywisty i niebudzący żadnych wątpliwości, by mógł stanowić podstawę do złożenia przez zainteresowane podmioty ofert”*. Zgodnie z przywołanymi powyżej Wytycznymi kwalifikowalności wydatków z dnia 21 grudnia 2020 r. *„Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty”*, co w tym przypadku mogło spowodować złożenie tylko dwóch ofert zgodnie z wymogami zamawiającego. Powyższa zasada jest dość oczywista dla każdego z uczestników rynku zamówień publicznych. Istota tego przepisu sprowadza się więc do określenia przez zamawiającego swoich wymagań dotyczących przedmiotu zamówienia tak szczegółowo i tak dokładnie, aby każdy wykonawca był w stanie zidentyfikować czego zamawiający oczekuje. Zatem Wytyczne kwalifikowalności wydatków nakazują dokonywać opisu przedmiotu zamówienia w taki sposób, aby uwzględnić w nim wszystkie istotne wymagane elementy, mające wpływ na treść ofert i ewentualnie ich kalkulację cenową. Tym samym Beneficjent jako Zamawiający opisując przedmiot zamówienia musi wiedzieć co chce zakupić. Naruszenie każdego z ww. zapisów Wytycznych kwalifikowalności wydatków pociąga za sobą ryzyko uznania takiego naruszenia za nieprawidłowość, skutkującą pomniejszeniem lub korektą wydatków, wymierzanych na podstawie ustawy wdrożeniowej. Kolejnym stwierdzonym w wyniku kontroli błędem Beneficjenta było posługiwanie się przy konkretnych parametrach pojęciem maksymalny parametr ze wskazaniem poziomu jego maksymalności, a następnie informowanie potencjalnych wykonawców, że przedstawione w zestawieniu parametry techniczne mają charakter parametrów minimalnych.

Beneficjent jako Zamawiający w załączniku nr 2 do zapytania ofertowego wyszczególnił poszczególne urządzenia ze wskazaniem parametru „maksymalne/a” zaś na samym końcu załącznika Beneficjent wprost wskazał: „Przedstawione w zestawieniu parametry techniczne mają „...”. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że tak sformułowany załącznik stanowi dla potencjalnego oferenta niespójny obraz i wprowadza element niepewności. Zatem potencjalny oferent nie był w stanie złożyć odpowiedniej oferty z uwagi na brak niezbędnych informacji w opisie przedmiotu zamówienia. Następstwem opisanego przez Beneficjenta przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny i niewyczerpujący, za pomocą niezrozumiałych, sprzecznych i niedostatecznie dokładnych określeń, nieuwzględniający wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty było bezzasadne ograniczenie kręgu wykonawców mogących ubiegać się o udzielenie zamówienia, w konsekwencji czego powstało ryzyko wystąpienia potencjalnej szkody w budżecie Unii Europejskiej. Jest prawdopodobne, że z tego względu mogło dojść do ograniczenia liczby potencjalnych wykonawców, którzy mogliby złożyć korzystniejsze cenowo oferty w sytuacji w której posiadaliby wiedzę niezbędną do złożenia oferty. Ponadto, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że precyzyjność opisu przedmiotu zamówienia ma kluczowe znaczenie dla prawidłowości całego postępowania o udzielenie zamówienia, gdyż na jego podstawie formułuje się warunki udziału w postępowaniu, kryteria oceny ofert oraz dokonuje się szacowania wartości zamówienia. Precyzyjność opisu przedmiotu zamówienia gwarantuje także porównywalność ofert (wszyscy wykonawcy składają ofertę na „to samo”), jak i możliwość stosunkowo łatwej weryfikacji zgodności złożonych ofert ze Specyfikacją Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ), a nadto ma zasadnicze znaczenie przy konstruowaniu umowy z wykonawcą, bowiem opis przedmiotu zamówienia wraz z ofertą kształtują zakres zobowiązania wykonawcy wobec Beneficjenta. Nieprawidłowy opis przedmiotu zamówienia mógł mieć wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, na co wskazuje choćby liczba złożonych ofert (złożono dwie oferty). Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, iż wykonawcy którzy mogli zaproponować lepszą cenowo ofertę od oferty wybranej w postępowaniu, zrezygnowali z ubiegania się o zamówienie z uwagi na brak precyzyjnego i wyczerpującego opisu przedmiotu zamówienia, co z kolei mogło doprowadzić do ograniczenia kręgu potencjalnych wykonawców i mogło spowodować szkodę w budżecie Unii Europejskiej. Jak bowiem czytamy w wyroku WSA w Łodzi z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt III SA/Łd 544/19 *„podstawowym obowiązkiem zamawiającego jest dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, a więc taki, który zapewnia, że wykonawcy będą w stanie, bez dokonywania*

dotychczasowych interpretacji, zidentyfikować, co jest przedmiotem zamówienia i że wszystkie elementy istotne dla wykonania zamówienia będą w nim uwzględnione. Opis przedmiotu zamówienia powinien pozwolić wykonawcom na przygotowanie oferty i obliczenie ceny z uwzględnieniem wszystkich czynników wpływających na nią. Opisu zamówienia należy dokonać za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń oraz uwzględniając wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia, dokładnie wskazujący, czego beneficjent oczekuje od wykonawcy jest o tyle istotny, iż stanowi punkt odniesienia do prawidłowego wykonania zamówienia”. Instytucja Zarządzająca stwierdza więc, że trudno jest tu precyzyjnie ocenić ilu wykonawców mogło zrezygnować z udziału w postępowaniu uważając, że opis przedmiotu zamówienia wprowadza element niejasności, nieprecyzyjności i dezorientacji. Należy podkreślić, że dla stwierdzenia nieprawidłowości wystarczy bowiem już samo uprawdopodobnienie wystąpienia potencjalnej szkody zgodnie z definicją nieprawidłowości, naruszenie ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie Unii nieuzasadnionym wydatkiem.

Następnie, odnosząc się do ww. stanowiska Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie w kwestii posiadania przez potencjalnych wykonawców specjalistycznej wiedzy i tym samym braku konieczności stosowania w opisie przedmiotu zamówienia szczegółowych określeń, Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, iż Beneficjent realizował zamówienie publiczne w ramach projektu dofinansowanego ze środków unijnych, a co za tym idzie zobowiązany był stosować się do reguł obowiązujących w ramach programu operacyjnego RPOWŚ na lata 2014-2020. Beneficjent nie miał tym samym pełnej swobody i dyspozycyjności w wyznaczaniu zasad opisu przedmiotu zamówienia, w przeciwieństwie gdyby realizował zamówienie finansowane wyłącznie ze środków własnych. Instytucja Zarządzająca wskazuje, że Beneficjent dobrowolnie przystąpił do realizacji projektu i tym samym poddał się rygorowi stosowania procedur obowiązujących przy wykorzystywaniu środków publicznych, w tym i zasady konkurencyjności ściśle opisanej postanowieniami Wytycznych kwalifikowalność wydatków. Nie ma więc racji Beneficjent wskazując, że niedookreślony i nieprecyzyjny opis przedmiotu zamówienia nie stanął w ogóle na przeszkodzie potencjalnym wykonawcom we właściwym zrozumieniu specyfiki przedmiotu zamówienia. Zgodnie z przywołanymi powyżej Wytycznymi kwalifikowalności wydatków obowiązkiem Beneficjenta jest podjęcie wszelkich możliwych środków w celu wyeliminowania elementu niepewności wykonawców, co do przedmiotu zamówienia poprzez jednoznaczne i precyzyjne jego określenie. Beneficjent w zapytaniu ofertowym nie dookreślił

istotnych parametrów urządzeń mających wpływ na sporządzenie oferty. W związku z tym, wykonawca mógł nie być w stanie rzetelnie oszacować kosztu realizacji zamówienia, jak również zidentyfikować oczekiwań Beneficjenta. Instytucja Zarządzająca podtrzymuje zatem zarzut naruszenia przez Beneficjenta zasady konkurencyjności i równego traktowania wykonawców, czyli naruszenia zapisów § 12 ust.1 umowy o dofinansowanie w związku z sekcją 6.5.2 pkt 5 Wytucznych kwalifikowalności wydatków z dnia 21 grudnia 2020 r. wskutek opisanego przez Beneficjenta przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny i niewyczerpujący, za pomocą niedokładnych określeń, bez wskazania wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty. Stanowisko zajęte przez Instytucję Zarządzającą znajduje swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym tj. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 19 sierpnia 2008 r., sygn. KIO/UZP 798/08 **„Oczekiwanie od wykonawców posiadania pełnej wiedzy o przedmiocie zamówienia, w przypadku gdy zamawiający zaniechał wskazania informacji niezbędnych do przygotowania oferty na równych warunkach przez wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia, narusza zasadę zachowania uczciwej konkurencji”**.

Następnie, Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 6, 7 i 8 wniosku) odniósł się do zarzutów dotyczących kwestii niezrealizowania projektu w miejscu jego realizacji i nieosiągnięcia zakładanych wskaźników i założonego celu projektu i stwierdził, że nie podziela stanowiska prezentowanego w tym zakresie przez Instytucję Zarządzającą. Beneficjent stwierdził, że nie zakładał w ramach projektu wprowadzenia produktu w formie budowy domów w stanie surowym, tylko jedynie produktu w formie produkcji ... mających służyć ... kontenerów czy domów i to właśnie miała być wyłącznie innowacja produktowa zakładana w projekcie. Na uzasadnienie tego stanowiska Beneficjent przytoczył fragmenty treści Biznesplanu (tj. str. 5 i 41), a także fragmenty treści z punktu IV wniosku o dofinansowanie. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do tego pragnie w tym miejscu przywołać pozostałe zapisy Biznesplanu, które Beneficjent pominął tj. pkt 2-3 ppkt 1 gdzie wskazano, że: **„Projekt polega na zakupie urządzeń do produkcji wzmocnionych ... (elementy ...), które Wnioskodawca zamierza wykorzystać do budowy domów energooszczędnych i pasywnych, a także ocieplania kontenerów morskich wykorzystywanych całorocznie do celów mieszkaniowych i biurowych.”** oraz pkt 3-1 ppkt 2 pn. „PRODUKT - Proszę opisać nowy produkt i wskazać różnice w stosunku do produktów dotychczas oferowanych przez Wnioskodawcę”, gdzie stwierdzono, że: **„W wyniku realizacji projektu wnioskodawca będzie produkował ... wypełnione ..., które w etapie poprodukcyjnym będą służyć do budowy domów energooszczędnych oraz pasywnych, jak również do ... kontenerów morskich wykorzystywanych do celów mieszkalnych**

*oraz biurowych. **Wnioskodawca nie posiadał dotychczas w swojej ofercie budowy domów, w związku z tym planowane do wdrożenia usługi są nowe w stosunku do realizowanej obecnie przez wnioskodawcę działalności.** Dodatkową usługą będzie ... kontenerów morskich służących jako budynki mieszkalne oraz biurowe. Wzmocnione ... dedykowane są dla budownictwa energooszczędnego oraz pasywnego. Pozwalają zbudować bardzo ciepły dom w kilka dni, który ma minimalny wpływ na emisję gazów cieplarnianych do atmosfery. Są odporne na temperatury, huragany i trzęsienia ziemi. Redukują zużycie konstrukcji, ponieważ są samonośne. Dzięki wykorzystywaniu tej technologii w budownictwie unika się materiałów mających niekorzystny wpływ na środowisko, a także ogranicza zanieczyszczenia wytwarzane przez budynki. Ważny tu jest również aspekt kosztów eksploatacyjnych budynków, znacznie mniejszy od eksploatacji budynków zbudowanych za pomocą tradycyjnych materiałów. Ewentualne odpady budowlane i późniejsze rozbiórkowe można wykorzystać w recyklingu.”* Następnie, w pkt 3-1 ppkt 3 Biznesplanu dotyczącym opisu produktu Beneficjent w sposób wyraźny wskazał, że: *„Na terenie województwa świętokrzyskiego nie ma obecnie podmiotów produkujących ... lub oferujących usługę budowy domów przy ich wykorzystaniu. W związku z tym na rynku lokalnym Wnioskodawca nie posiada konkurencji. Planowany do wdrożenia produkt jest nowy, jego rynek dopiero się rozwija. W ujęciu ogólnopolskim istnieje niewiele podmiotów oferujących wznoszenie budynków mieszkalnych wykorzystujących Jednakże nie bierzemy ich pod uwagę jako konkurencji, gdyż nie działają na terenie województwa świętokrzyskiego.”* Ponadto w dalszej części Biznesplanu w pkt 3-2 ppkt 1 Beneficjent wskazał, że: *„**Wnioskodawca zamierza wytwarzać komponenty, jak również stawić budowę (do stanu zamkniętego)**, wykonane ze Będą one docelowo przeznaczone dla odbiorców indywidualnych (z **przeznaczeniem na niewielkie budynki mieszkalne**). W przyszłości, po całkowitej akceptacji przez rynek, wnioskodawca będzie realizował dodatkowe inwestycje z przeznaczeniem na działalność usługowe (kontenery nadmorskie itp.), jednak w ramach niniejszej inwestycji z perspektywą 3-letniego okresu trwałości, te plany nie zostały jeszcze uwzględnione.”* Następnie w dalszej części Biznesplanu w pkt 3-3 pn. „Przychody” Beneficjent wskazał przewidywane przychody ze sprzedaży dotychczas oferowanego asortymentu oraz nowych produktów powstałych w wyniku realizacji projektu i w roku 2021 stwierdził, że przewidywany przychód z tytułu nowego produktu – „Dom w stanie surowym z ...” może osiągnąć kwotę ... zł i odpowiednio w roku 2022 kwota: ... zł oraz w roku 2023 kwota przychodu: ... zł. Odpowiednio w pkt 3-3 Biznesplanu Beneficjent wyjaśnił również, że *„W przypadku nowych produktów, założono, że przychody będą się pojawiały od 2021 roku (do końca 2020 roku inwestycja będzie*

realizowana). Założono, że w ciągu miesiąca będą instalowane 2 domy, przy przychodach z realizacji części surowej na poziomie ... zł za jeden produkt (... zł x ... m²).” Nie ulega więc żadnej wątpliwości zgodnie z przywołanymi powyżej zapisami Biznesplanu, stanowiącego integralny załącznik do wniosku o dofinansowanie, że Beneficjent w wyniku realizacji projektu miał wprowadzić 2 nowe produkty w postaci produkcji ... oraz budowy przy ich użyciu domów. W związku z powyższym za całkowicie bezzasadne należy uznać stanowisko Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 6 i 7) w kwestii zarzucania Instytucji Zarządzającej poczynienia błędnych ustaleń w przedmiocie nieosiągnięcia przez Beneficjenta zakładanych wskaźników realizacji projektu. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do szczegółowych ustaleń poczynionych już w tym zakresie w decyzji nr .../22 pragnie ponownie podkreślić, że ustalenia pokontrolne zostały poczynione w sposób prawidłowy i nieuzasadnione jest całkowicie stanowisko Beneficjenta w zakresie twierdzenia, że nie był zobowiązany do wprowadzenia nowego produktu w postaci budowy domów. Stanowisko Instytucji Zarządzającej, jak to omówiono powyżej, poparte jest materiałem dowodowym w postaci wniosku o dofinansowanie i załączników do niego tj. m.in. Biznesplanu i nie jest sprzeczne tak jak to próbuje udowodnić Beneficjent przywołując „wrywkowe” zapisy Biznesplanu. Faktem jest więc zrealizowanie przez Beneficjenta projektu w sposób niezgodny z celami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie, podlegającym ocenie merytoryczno-technicznej, wskutek której przyznano dofinansowanie. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że owe wskaźniki nie zostały Beneficjentowi w żaden sposób narzucone. To Beneficjent na etapie tworzenia projektu i wypełniania wniosku o dofinansowanie określił, że deklaruje i konstruuje wskaźniki, które zamierza osiągnąć realizując cel projektu. W związku z tym, należy stwierdzić, że poprzez nieosiągnięcie poniższych wskaźników doszło w efekcie do sfinansowania wydatku, który nie doprowadził do realizacji założonego celu projektu. Nadmienić również należy, iż cele projektu były brane pod uwagę przy ocenie formalnej i merytoryczno-technicznej wniosku o dofinansowanie i miały wpływ na pozytywną ocenę tego wniosku (uzyskano ... punktów) i w konsekwencji zostało przyznane dofinansowanie oraz zawarcie przez Instytucję Zarządzającą umowy o dofinansowanie projektu.

Beneficjent we wniosku o dofinansowanie w sekcji *XIV Wskaźniki* wskazał wskaźniki produktu i rezultatu wraz z ich wartością docelową, która miała być osiągnięta na zakończenie realizacji projektu. Wskaźnik produktu to bezpośredni, materialny efekt realizacji przedsięwzięcia, mierzony konkretnymi wielkościami z wartością docelową wyrażoną liczbowo na moment zakończenia rzeczowej realizacji projektu. Instytucja Zarządzająca ustaliła, że wskaźnik produktu: *Liczba*

przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla rynku (CI 28) [przedsiębiorstwa] oraz Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla firmy (CI 29) [przedsiębiorstwa] nie zostały zrealizowane w ilości 1 szt. Definicja wskaźnika *Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla rynku (CI 28) [przedsiębiorstwa]* zakłada, że dane przedsiębiorstwo otrzymuje wsparcie przeznaczone na wprowadzenie nowych produktów, na którymkolwiek z rynków, na których działa. Produkty projektu muszą się charakteryzować nowością co najmniej w skali rynku ponadlokalnego. Produkt jest nowy dla rynku, jeżeli nie ma innych dostępnych na rynku produktów, które oferują tą samą funkcjonalność lub technologię, powodującą, że nowy produkt zasadniczo różni się od produktów już istniejących na rynku. Definicja wskaźnika *Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla firmy (CI 29) [przedsiębiorstwa]* ma na celu zobrazowanie czy wnioskodawca wprowadza w swojej ofercie sprzedaży nowy produkt/usługę. Produkt jest nowy dla firmy, jeżeli przedsiębiorstwo nie produkuje produktu o tej samej funkcjonalności lub technologii produkcji różni się zasadniczo od technologii już produkowanych wyrobów. Zgodnie z założeniami projektu, Instytucja Zarządzająca stwierdziła więc, że brak jest podstaw do uznania aby Beneficjent wprowadził nowy produkt na rynek (tj. budowa domu) biorąc pod uwagę wartość okazanych w trakcie kontroli dokumentów sprzedaży tj. faktury VAT nr ... z dnia 30 września 2021 r. na kwotę ... zł brutto o nazwie „sprzedaż ... z montażem”. Dodatkowo Beneficjent oświadczył, że nie posiada innych dokumentów sprzedaży związanych z przedmiotowym projektem. Ponadto paragon ze sprzedaży o nazwie „...” załączony do Wniosku dowodowego Strony z dnia 22 sierpnia 2022 r. na kwotę ... zł nie dowodził również aby Beneficjent wprowadził nowy produkt na rynek. Jednocześnie wskazać należy, że przedłożona przez Beneficjenta dokumentacja mająca na celu potwierdzenie wprowadzenia nowego produktu dla firmy to wydruk ze strony internetowej innego podmiotu gospodarczego, tj. ... z siedzibą w ..., którego Beneficjent jest współnikiem i ... nie jest Beneficjentem dofinansowanego projektu. Poza tym należy zaznaczyć, że samo wprowadzenie do oferty nowego produktu nie pozwala przyjąć, iż wskaźnik został zrealizowany. Zadaniem Beneficjenta było przeznaczenie otrzymanego dofinansowania do zwiększenia swoich przychodów po zakończeniu projektu poprzez faktyczne wprowadzenie nowego produktu na rynek jakim jest wykonanie domu w stanie surowym. Nie ulega więc wątpliwości fakt, że ww. wskaźniki produktu miały być osiągnięte przez Beneficjenta nie później niż na dzień zakończenia realizacji projektu, który przypadał w analizowanej sprawie na dzień 31 marca 2021 r. Jednakże, jak pokazały wyniki kontroli końcowej Beneficjent na ustalony

umownie dzień zakończenia realizacji projektu i co więcej również i na dzień tej kontroli (tj. 13 października 2021 r.) przedmiotowych wskaźników produktu nie osiągnął, ponieważ nie udowodnił wdrożenia nowego produktu w postaci budowy domów w stanie surowym.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 7) wskazał, że w piśmie Instytucji Zarządzającej z dnia 28 grudnia 2020 r. znalazło się potwierdzenie, iż celem projektu była wyłącznie produkcja i montaż W związku z tym, Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać kompletną informację z ww. pisma znak: IR-V.432.71.217.2019 z dnia 28 grudnia 2020 r., która została pominięta przez Beneficjenta tj.: „Projekt nr RPSW.02.05.00-26-... pod nazwą: ..., jak sama nazwa wskazuje ma na celu produkcję i montaż ... do budowy domów energooszczędnych i pasywnych, celem dofinansowanego przedsięwzięcia nie jest zakuwanie węży hydraulicznych.”

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że celem projektu było wprowadzenie nowego produktu w postaci produkcji ... oraz budowy domów w stanie surowym, co w sposób bezsprzeczny potwierdzają zapisy dokumentacji projektowej tj. Biznesplanu i wniosku o dofinansowanie, a budowanie przez Beneficjenta własnego stanowiska na podstawie wyrywkowych informacji czy to z Biznesplanu czy z korespondencji zgromadzonej w sprawie nie zmieni faktu, że cel projektu na który przeznaczone zostały środki dofinansowania został ściśle określony w ramach ww. dokumentacji projektowej. Cel projektu nie został osiągnięty, bowiem Beneficjent nie udowodnił wprowadzenia nowego produktu, a co za tym idzie całość dofinansowania otrzymanego w ramach projektu podlega zwrotowi.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 7 i 8) Beneficjent wskazał, że wszelkie „trudności interpretacyjne” czy „nieścisłości” w kwestii pojęcia produktu w ramach przedmiotowej inwestycji należy rozpatrywać na korzyść Beneficjenta, „szczególnie że na etapie oceny wniosku beneficjent nie był wzywany do sprecyzowania przez organ czy finalnym produktem będzie produkcja ... czy budowa domów”. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego wskazuje, że nie było konieczności doprecyzowania kwestii nowego produktu w ramach projektu, ponieważ jak to już w sposób szczegółowy wykazano powyżej, Beneficjent jednoznacznie określił nowy produkt m.in. na str. 11 Biznesplanu w pkt 3-3 w polu pn. „Nowe produkty”: „**Dom w stanie surowym z ...**”.

W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 8) Beneficjent stwierdził, że poprzez odmowę Instytucji Zarządzającej w zakresie uwzględnienia wniosków dowodowych doszło również do uniemożliwienia Beneficjentowi przedstawienia „pełnej argumentacji i wykazania trudności jakie napotkała realizacja wszystkich założeń projektu w świetle wybuchu epidemii

i zmian na rynku materiałów budowlanych.” Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego wskazuje, że przedmiotowe wnioski dowodowe zostały zgłoszone przez Beneficjenta w miesiącu sierpniu i wrześniu 2022 r. czyli już po fakcie zakończenia realizacji projektu (tj. 31 marca 2021 r.), a co za tym idzie już po terminie przysługującym Beneficjentowi na zgłaszanie zmian w realizacji projektu czy wnioskowania o ewentualne wydłużenie terminu realizacji projektu. W związku z czym ewentualna analiza kwestii wpływu epidemii COVID-19 na realizację projektu nie zmieniłaby już ustaleń faktycznie poczynionych w wyniku kontroli końcowej. Na mocy uregulowań zawartych w ustawie z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r. (Dz. U. 2020r. poz. 694) i zmieniającej ją ustawie z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r. oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 poz. 2327) przewidziano możliwość wydłużenia terminu zakończenia realizacji projektu z uwagi na wystąpienie stanu epidemii COVID-19 i jej wpływ na realizację projektów, jednakże konieczność dokonania takiej zmiany musiała być zainicjowana przez Beneficjenta i wprowadzona na mocy odpowiedniego aneksu do umowy o dofinansowanie. Beneficjent skorzystał przecież z tej możliwości składając do Instytucji Zarządzającej w dniu 18 grudnia 2020 r. pismo z dnia 2 listopada 2020 r., wnioskujące m.in. o wydłużenie do dnia 31 marca 2021 r. terminu zakończenia realizacji projektu z uwagi na *„późne podpisanie umowy, jak również obecną sytuację epidemiologiczną”*. Instytucja Zarządzająca zgodziła się na wydłużenie terminu zakończenia realizacji projektu do dnia 31 marca 2021 r. i podpisała w dniu 30 grudnia 2020 r. Aneks nr RPSW.02.05.00-26-... do umowy o dofinansowanie. Bezzasadne jest zatem stanowisko Beneficjenta w zakresie pozbawienia możliwości przedstawienia wpływu stanu epidemii na realizację projektu. W przedmiotowym piśmie z dnia 2 listopada 2020 r. Beneficjent nie wskazywał poza wyłącznie ww. przywołanym powyżej jednym zdaniem żadnych innych szczegółowych informacji w kwestii podnoszonej aktualnie tj. formy zatrudnienia pracownika (praca zdalna) w ramach projektu z uwagi na wpływ epidemii na ten stan faktyczny. W trakcie trwania realizacji projektu, zgodnie z postanowieniami § 22 umowy o dofinansowanie Beneficjent mógł zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące realizacji projektu celem ich uzgodnienia z Instytucją Zarządzającą, a co za tym idzie w sytuacji wpływu stanu epidemii na realizację projektu winien był niezwłocznie zgłosić wszelkie kwestie problematyczne celem ich uzgodnienia. W związku z czym termin zgłaszania zmian w realizacji projektu upłynął wraz z terminem zakończenia jego realizacji, a co za

tym idzie wnioski dowodowe zgłoszone przez Beneficjenta blisko 1,5 roku po upływie terminu zakończenia realizacji projektu nie mogły zmienić już stanu faktycznego projektu już uprzednio zrealizowanego przez Beneficjenta.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (str. 8 i 9) Beneficjent nie podzielił stanowiska Instytucji Zarządzającej w kwestii braku wykonania wskaźnika projektu dotyczącego kwestii wzrostu zatrudnienia w wyniku realizacji projektu, ponieważ jego zdaniem zatrudniony pracownik wykonywał czynności w ramach projektu, „*a jego zatrudnienie było wprost powiązane z realizacją projektu i stanowiło jego efekt.*” Dodatkowo Beneficjent wskazał, że na formę i zakres zatrudnienia pracownika w ramach projektu miała wpływ bez wątpienia epidemia COVID-19 i ponownie zarzucił Instytucji Zarządzającej uniemożliwienie przedstawienia stanowiska w tym zakresie poprzez odmowę uwzględnienia wniosków dowodowych. Instytucja Zarządzająca ponownie wskazuje, że tak jak to już w sposób szczegółowy omówiono powyżej, w analizowanej sytuacji istnieją poważne zastrzeżenia co do kwestii możliwości świadczenia pracy przez ww. pracownika w ramach pracy zdalnej w jego miejscu zamieszkania (tj. ..., woj. ...), ponieważ zakład produkcyjny znajdował się w innym województwie (... , woj. świętokrzyskie) i wszelkie urządzenia niezbędne do prowadzenia tej produkcji również winny znajdować się w tym zakładzie w województwie świętokrzyskim. Taki ustalony i poparty dowodami zgromadzonymi w ramach kontroli stan faktyczny w sposób bezsprzeczny potwierdza fakt braku zatrudnienia przez Beneficjenta pracownika na ww. stanowisku założonym w projekcie tj. na stanowisku pracownika produkcji. Kwestię tą w sposób jednoznaczny rozstrzygają także zapisy pkt 2-2 i 2-3 Biznesplanu, gdzie w sposób szczegółowy zostały wskazane zadania pracownika zatrudnionego w ramach projektu, do których bez żadnej wątpliwości należały czynności z zakresu produkcji ... oraz obsługi urządzeń, elektronarzędzi i maszyn mechanicznych. Stan faktyczny w zakresie ww. kwestii zatrudnienia, jak wykazały to wyniki kontroli końcowej był odmienny od założeń obowiązujących w projekcie, a zmiana ta w żaden sposób nie została zgłoszona w okresie realizacji projektu do Instytucji Zarządzającej. Tym samym i powoływanie się przez Beneficjenta w zakresie tej kwestii na wpływ stanu epidemii i jej skutki należy odnieść do kwestii czasu w którym taka kwestia problematyczna powinna była być zgłoszona przez Beneficjenta. Jak to już powyżej szczegółowo omówiono wszelkie zmiany, w tym i te dotyczące realizacji wskaźników projektu, powinny były być zgłoszone przez Beneficjenta przed upływem terminu zakończenia realizacji projektu, a nie powinny być dopiero omawiane po jego zakończeniu, gdy projekt został już uprzednio zrealizowany. Kwestia osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia w projekcie jest kwestią niezwykle

istotną z punktu widzenia procesu przyznawania dofinansowania dla projektu, ponieważ wskaźnik ten brał udział w przyznawaniu punktów w trakcie trwania konkursu zamkniętego, a co za tym idzie finalne nieosiągnięcie tego wskaźnika nie może pozostawać bez wpływu na kwotę otrzymanego przez Beneficjenta dofinansowania. Tym samym nieosiągnięcie tego wskaźnika świadczy bez wątpienia również o nieosiągnięciu jednego z celów projektu, którym był wzrost zatrudnienia w przedsiębiorstwie prowadzonym przez Beneficjenta. Dokumentacja projektowa jednoznacznie wskazuje jakie ma powstać stanowisko pracy i jaki ma być zakres czynności nowozatrudnionego pracownika. Zgodnie z art. 29 § 1 pkt 1 Kodeksu Pracy umowa o pracę określa w szczególności rodzaj pracy. W związku z tym ustalenia dokonane na podstawie analizy przedłożonej przez Beneficjenta umowy o pracę są wystarczające do stwierdzenia, że Beneficjent nie zrealizował zobowiązania, które przyjął w umowie o dofinansowanie. W związku z czym Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że nawet jeżeli Beneficjent zatrudnił osobę w ramach realizacji projektu, ale jednocześnie jego zakres obowiązków jest niezgodny z założeniami w dokumentacji projektowej oznacza to, że wskaźnik wzrostu zatrudnienia nie został zrealizowany.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str.8 i 9) wskazał również, że: *„Uszło uwadze organu, że beneficjent nie jest dużym zakładem pracy zatrudniającym wielu pracowników, a podmiotem ..., który w ramach projektu zatrudniać miał wyłącznie W tego rodzaju podmiotach gospodarczych oczywistym jest, że zarówno właściciel przedsiębiorstwa jak i ... wykonują szereg zadań, które niekiedy trudno jednoznacznie przyporządkować do danego stanowiska.”* Instytucja Zarządzająca pragnie w tym miejscu zauważyć, że Beneficjent realizował projekt dofinansowany ze środków unijnych, a nie całkowicie środków własnych, a co za tym idzie nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu własnych interpretacji zapisów dokumentacji projektowej tj. był zobowiązany do przestrzegania założeń projektowych określonych postanowieniami dokumentacji projektowej, a w razie konieczności ich zmiany winien był wszelkie zmiany uprzednio zgłosić celem uzyskania ich akceptacji przez Instytucję Zarządzającą.

W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 9) Beneficjent nie podzielił stanowiska Instytucji Zarządzającej co do niezapewnienia w miejscu realizacji projektu odpowiednich warunków lokalowych do prowadzenia działalności gospodarczej tj. wskazał, że poza wynajętym garażem o powierzchni 25 m² posiada również prawo do korzystania z działki/placu, na którym znajduje się ten garaż i zdaniem Beneficjenta „produkcja na świeżym powietrzu” była zakładana od początku z uwagi na charakterystykę działania urządzeń. Ponadto, Beneficjent stwierdził, że produkcja założona w projekcie miała być o charakterze mobilnym, bezpośrednio u klienta oraz nie

było zdaniem Beneficjenta konieczności przechowywania urządzeń na zewnątrz zakładu z uwagi na „ich przeznaczenie i zgodność z założeniami projektu”. Beneficjent wskazał również, że nie zgadza się z postawionym zarzutem co do sposobu przechowywania jednego z urządzeń w samochodzie dostawczym, ponieważ urządzenie to jest w ten sposób gotowe do przewożenia z uwagi na założoną w projekcie produkcję o charakterze mobilnym.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego pragnie wskazać, że podczas kontroli końcowej w dniu 13 października 2021 r. stwierdziła, że warunki panujące w miejscu realizacji projektu nie pozwalają prowadzić działalności założonej w projekcie tj., **ul., ...-... .. (vide: pkt 2-3 pn. Lokalizacja projektu Biznesplanu)**, co w ocenie Instytucji Zarządzającej było zamiarem Beneficjenta. Powyższe stwierdzenie wynika z tego, że powierzchnia całkowita miejsca realizacji projektu (garaż o powierzchni 25 m²) jest zbyt mała dla umiejscowienia w nim wszystkich zakupionych w ramach projektu urządzeń co potwierdza chociażby fakt, iż część zakupionych urządzeń znajdowało się na wolnym powietrzu tj. na podjeździe przed garażem, nie mówiąc już o samej swobodnej przestrzeni do poruszania się osób biorących udział w produkcji. Wynajęty garaż nie był przystosowany do pracy, w którym oprócz produkcji ... miały być również magazynowane produkty i urządzenia oraz do którego zgodnie z założeniem projektu miały być transportowane na wózku masztowym wyprodukowane już Ponadto w trakcie kontroli w miejscu realizacji inwestycji stwierdzono, że zakupiony w ramach projektu ... znajdował się na skrzyni ładunkowej samochodu dostawczego oznaczonego nazwą oraz logo innego podmiotu gospodarczego, tj. ... z siedzibą w, zaś urządzenie wielofunkcyjne stacjonarne umieszczono na podjeździe przed garażem na palecie transportowej. Instytucja Zarządzająca nie może więc zgodzić się z ww. twierdzeniami Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, aby część zakupionych urządzeń mogła pozostać na zewnątrz tym bardziej, że Beneficjent nie przedstawił żadnych uzasadnionych argumentów w tej kwestii. Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że w załączniku do wniosku o dofinansowanie tj. Biznesplanie w pkt 2-3 ppkt 3 (str. 2) stanowiącym integralną część umowy o dofinansowanie, Beneficjent wnioskując o dofinansowanie stwierdził, iż **„Na podstawie umowy użytkowany będzie garaż o wielkości 25m2, który będzie służył do produkcji wzmocnionych ... oraz do przechowywania sprzętu”**. Podkreślenia wymaga również fakt, że Beneficjent nie wspomniał w treści ww. Biznesplanu, iż jakiegokolwiek urządzenie będzie użytkowane na zewnątrz. Stanowisko zajęte przez Beneficjenta w przedmiotowej sprawie w zakresie założenia w projekcie wyłącznie produkcji o charakterze mobilnym i przechowywania zakupionych urządzeń na zewnątrz zakładu, należy uznać więc za całkowicie bezzasadne

i pozbawione oparcia w zgromadzonej dokumentacji projektowej. Jak wynika z przywołanego powyżej zapisu Biznesplanu nie ulega więc wątpliwości, że produkcja założona w projekcie miała odbywać się w zakładzie położonym w miejscowości ... i to właśnie tam miały być również przechowywane urządzenia i produkty. W kwestii poruszonej przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie dotyczącej produkcji o charakterze wyłącznie mobilnym, Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać Beneficjentowi na zapisy pkt VI. wniosku o dofinansowanie, gdzie Beneficjent w polu pn. „Projekt realizowany na terenie całego kraju” wskazał odpowiedź: „NIE”. Następnie w tym punkcie wniosku o dofinansowanie jako miejsce realizacji projektu Beneficjent wskazał: „województwo świętokrzyskie, powiat ..., Gmina ..., miejscowość-...”. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że od początku planowana inwestycja w projekcie miała być realizowana wyłącznie w województwie świętokrzyskim, zgodnie z założeniami Regulaminu konkursu zamkniętego. Beneficjent, którego adres zamieszkania znajduje się wprawdzie w innym województwie (tj. woj. ...), zawnioskował przecież o dofinansowanie w ramach konkursu zamkniętego w województwie świętokrzyskim, a co za tym idzie to tutaj miał stworzyć warunki do prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ wystąpił o dofinansowanie w ramach Programu Operacyjnego dla województwa świętokrzyskiego. Beneficjent zobowiązał się więc we wniosku o dofinansowanie i w Biznesplanie do zrealizowania inwestycji na terenie województwa świętokrzyskiego, bowiem w innym przypadku jego projekt zostałby odrzucony i w efekcie nie uzyskałby dofinansowania ze środków unijnych. W związku z czym za chybione i pozbawione oparcia w zgromadzonej dokumentacji należy uznać więc ww. stanowisko prezentowane przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdził, że: „*Weryfikując wniosek, organ nie kwestionował wskazanej nieruchomości jako przydatnej do prowadzenia działalności opisanej w projekcie, nie kwestionował również powierzchni garażu wskazanej w treści wniosku i jego przydatności.*” Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego pragnie zauważyć, że Beneficjent wnioskując o środki dofinansowania w Biznesplanie zapewnił, iż posiada stosowne zaplecze organizacyjne (tj. kadrowe, techniczne i technologiczne) do zrealizowania przedmiotowej inwestycji. Powierzchnia wynajmowanej powierzchni była przecież od początku znana Beneficjentowi, tak samo jak planowany do zakupu „park maszynowy”, a co za tym idzie składając wniosek o dofinansowanie i przystępując do realizacji inwestycji, Beneficjent potwierdził, iż posiada stosowny potencjał niezbędny do wykonania przedmiotowego zadania. Beneficjent przystępując do realizacji projektu zobowiązuje się do zapewnienia odpowiednich warunków

lokalowych i kadrowych do zrealizowania założonego przedsięwzięcia, a co za tym idzie niezasadne jest przerzucanie odpowiedzialności na Instytucję Zarządzającą w tym zakresie przez Beneficjenta, w szczególności mając na uwadze oświadczenia złożone przez Beneficjenta w Biznesplanie (tj. produkcja i magazynowanie w garażu) i we wniosku o dofinansowanie (tj. oświadczenie w zakresie świadomości praw i obowiązków związanych z realizacją projektu oraz zapewnieniem trwałości realizacji inwestycji).

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 10) Beneficjent stwierdził, że w kwestii niewystarczającej powierzchni lokalowej do prowadzenia działalności gospodarczej winny być powołany biegły ze strony Instytucji Zarządzającej oraz: *„Zdaniem beneficjenta oraz wedle najlepszej jego wiedzy garaż spełniał stosowne wymagania powierzchniowe na założonym etapie produkcji – przy czym, jak wyjaśniał beneficjent, w przypadku otrzymania dużej ilości zamówień dysponował on możliwością i zakładał wynajęcie dodatkowych pomieszczeń gdyby okazało się to konieczne.”* Instytucja Zarządzająca wskazuje, że opinia biegłego w ww. zakresie była kompletnie zbędna z uwagi na fakt, że nieuzasadnione było powoływanie biegłego do oceny stanu faktycznego, który dał się udowodnić przy pomocy zwykłych czynności kontrolnych w miejscu realizacji inwestycji. Taki stan faktyczny potwierdza dokumentacja fotograficzna wykonania w trakcie kontroli w miejscu realizacji inwestycji, gdzie uwidoczniono fakt pozostawiania części urządzeń poza zakładem (tj. garażem) z uwagi na niemożliwość magazynowania ich wewnątrz z powodu rozmiarów tych urządzeń w stosunku do brak wolnej powierzchni w garażu na magazynowanie ich i wykonywanie założonej produkcji. Beneficjent w przywołanym powyżej stanowisku również przyznał, że duża ilość zamówień skutkować musiałaby wynajęciem dodatkowych pomieszczeń do prowadzenia ww. produkcji.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie stwierdził również, że: *„Kwestionując z kolei argumentację beneficjenta dot. niemożności użytkowania urządzeń wewnątrz pomieszczeń, przedstawioną w piśmie z dn. 22.08.2022 roku, organ bezrefleksyjnie odwołał się do zagadnienia warunków pogodowych – ponownie pomijając, że beneficjent przewidywał użytkowanie urządzeń bezpośrednio u klientów, a nadto oczywistym jest, że prowadzenie działalności dot. produkcji/montażu płyt uzależnione jest od warunków atmosferycznych (co zresztą również zakładał i prezentował beneficjent we wniosku o dofinansowanie).”* Instytucja Zarządzająca w tym miejscu pragnie wskazać, że stanowisko Beneficjenta pełne jest wewnętrznych sprzeczności, ponieważ z jednej strony Beneficjent wskazuje, że możliwa jest prowadzona na zewnątrz i mobilna produkcja ... bezpośrednio u klienta (co również rodzi poważne wątpliwości mając na uwadze rozmiar

niektórych z tych urządzeń), a z drugiej strony Beneficjent sam przyznaje, iż prowadzenie tej produkcji uzależnione jest od warunków atmosferycznych. Budzi bowiem wątpliwości szczególnie sytuacja, w której warunki pogodowe (m.in. opad deszczu czy śniegu) uniemożliwią prowadzenie prac na zewnątrz, czego jak widać Beneficjent również jest świadomy. Dodatkowo w tym miejscu należy również podkreślić istotną kwestię zachowania w okresie 3 lat trwałości realizacji inwestycji przez Beneficjenta, a co za tym idzie zakupiony sprzęt i urządzenia winny być przechowywane i użytkowane w warunkach zapewniających ich trwałość i sprawne funkcjonowanie. W ocenie Instytucji Zarządzającej wynajmowany garaż nie pozwala prowadzić działalności założonej w projekcie, a tym samym należy stwierdzić, że przedmiotowy projekt nie pozwala na realizację inwestycji w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie poddał się obowiązkowi realizacji projektu zgodnie z jego założeniami i powinien mieć świadomość konsekwencji swojego działania w związku z czym, realizacja inwestycji niezgodnie z założeniami umowy o dofinansowanie, świadczy o naruszeniu jej postanowień.

W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 10 - 13) Beneficjent zarzucił Instytucji Zarządzającej dokonanie błędnych ustaleń w zakresie powiązania projektu i działalności Beneficjenta z działalnością odrębnego podmiotu Beneficjent wskazał, że projekt realizowany był w ramach ... działalności gospodarczej, bez udziału ..., a jedynie wykorzystano nazwę handlową/markę i logotyp „...”, „które wymyślił i stosował samodzielnie jeszcze przed powstaniem” Następnie, Beneficjent stwierdził, że: „*Jak wyjaśniano, beneficjent jedynie planował (co nie zostało zrealizowane) dalsze prowadzenie działalności z wykorzystaniem marki ... wraz ze współnikiem ... i dlatego zawarł ..., jednakże nigdy nie doszło do faktycznego rozpoczęcia jej działalności, a działalność pod marką ... nigdy nie była prowadzona w ramach*”

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego ponownie wskazuje, że w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, brak jest wpisu przedsiębiorcy pod nazwą Natomiast w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) istnieje wpis przedsiębiorcy o nazwie: ... z siedzibą w ... , w której Beneficjent jest współnikiem. **Zatem powyższe stanowisko Beneficjenta, który twierdzi, że ... nie prowadzi działalności, a działalność pod nazwą ... wykonywana w zakresie ... prowadził od początku do chwili obecnej sam Beneficjent jest nietrafione i sprzeczne ze stanem faktycznym.** Skoro przedsiębiorca o nazwie ... nie został ujęty w CEIDG tzn. że wszystkie usługi były wykonywane przez Tym samym Beneficjent działał zarówno w formie ... działalności gospodarczej pod firmą ... (Beneficjent) jak i jako współnik

innego podmiotu gospodarczego tj. Co istotne dla niniejszej sprawy Beneficjentem wsparcia był przedsiębiorca ... prowadzący działalność gospodarczą pod firmą ..., nie zaś Instytucja Zarządzająca może domniemywać, że ... zakupiony ze środków unijnych, który znajdował się w dniu kontroli w samochodzie dostawczym nie był użytkowany przez firmę ... tylko przez ... z uwagi na fakt, iż sam Beneficjent przyznał w piśmie z dnia 22 sierpnia 2022 r., że działalność w zakresie ... prowadził pod marką ..., a więc jak należy rozumieć działał jako wspólnik

Ponadto, nie jest zrozumiałe dla Instytucji Zarządzającej dlaczego Beneficjent okleił pojazd marką ... skoro przedsiębiorca ... powstał wcześniej i dłużej funkcjonuje na rynku. Od początku zakupu samochodu Beneficjent powinien okleić pojazd marką ... i zapobiegłby w przyszłości ewentualnym kosztom zmiany wizerunku samochodu, bo jak twierdzi Beneficjent oklejenie to koszt ok. 7 000,00 zł. W ocenie Instytucji Zarządzającej oklejenie samochodu marką ... było zamiarem Beneficjenta, ponieważ firma ... zyskała uznanie na rynku, o czym świadczą opinie osób korzystających z usług firmy na stronie internetowej Zarzutem w przedmiotowej sprawie są więc ustalenia faktyczne poczynione w trakcie kontroli końcowej w miejscu realizacji projektu, w trakcie których stwierdzono, że urządzenie zakupione przy udziale środków unijnych znajdowało się w samochodzie dostawczym innego podmiotu gospodarczego czyli ..., w ramach której Beneficjent jest wspólnikiem. Dodatkowo kolejne urządzenie zakupione przy udziale środków unijnych również znajdowało się na palecie transportowej na zewnątrz zakładu produkcyjnego, co potwierdza dokumentacja fotograficzna z dnia kontroli końcowej. Zespół kontrolujący działający w ramach Instytucji Zarządzającej stwierdził również, że na wskazanej stronie internetowej ... w zakładce galeria znajdowały się zdjęcia, na których uwieczniono sprzęt zakupiony w ramach dofinansowanego projektu. Bezasadne jest zatem stanowisko Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż marka ... wykorzystywana jest w ramach działalności Beneficjenta o nazwie ..., a ... (tj. ...) nie korzysta z tej marki, ponieważ nie doszło do faktycznego rozpoczęcia jej działalności gospodarczej. Stanowisko Beneficjenta jest całkowicie sprzeczne z ogólnodostępnymi danymi, które można pozyskać z KRS, gdzie w sposób jednoznaczny widnieje informacja o zarejestrowaniu w dniu ... 2018 r. ... z siedzibą w

Następnie Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie wskazał, że zarówno wydruk ze strony internetowej ... mający udowodnić wprowadzenie nowego produktu do oferty firmy, jak i samochód dostawczy oznaczony logotypem ... należą do Beneficjenta i są wykorzystywane w ramach ... działalności gospodarczej. Beneficjent nadmienił również, że na okoliczność udowodnienia własności domeny internetowej Instytucja Zarządzająca powinna przeprowadzić

dowód z zeznania wskazanego przez Beneficjenta świadka. Instytucja Zarządzająca ponownie wskazuje, że Beneficjent celem udowodnienia słuszności zajętego stanowiska winien był okazać wszelką dokumentację, niezbędną do oczekiwanego rozstrzygnięcia sprawy, a przekazanie ww. dowodów bez załączenia umowy na świadczenie usługi prowadzenia strony internetowej, w której zawarte zostałyby wszelkie szczegółowe dane bez wątpienia nie może stanowić właściwego udowodnienia prezentowanego przez Beneficjenta stanowiska. Uszczegółowieniem tej kwestii byłyby właśnie wspomniana przez Beneficjenta w treści ww. faktur „umowa”, której to kopii Beneficjent nie okazał na okoliczność udowodnienia prezentowanego stanowiska w sprawie. Beneficjent winien bez żadnej wątpliwości przedłożyć ww. umowę celem uszczegółowienia usługi, która faktycznie została ujęta w okazanych fakturach. Dodatkowo nadmienić należy, że zgodnie z otrzymaną Informacją pokontrolną z dnia 2 lutego 2022 r. Beneficjent miał termin 14 dni od jej otrzymania do zgłaszania wszelkich pisemnych zastrzeżeń, czy zgłaszania wszelkich wniosków dowodowych do Instytucji Zarządzającej. W wyznaczonym terminie Beneficjent nie okazał żadnych ww. dowodów i dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego w miesiącu sierpniu 2022 r. zgłosił wnioski dowodowe do których załączył kserokopie faktur mających potwierdzać własność domeny internetowej i dotyczących „realizacji umowy” z lat 2018-2020. Jak już wyżej wielokrotnie wspomniano, do tych faktur nie została załączona ww. „umowa” i co więcej nie zostały również załączone dowody zapłaty tych dokumentów w formie zapłaty przelewem na rachunek bankowy wystawcy. Takie działanie Beneficjenta bez żadnej wątpliwości nie udowodniło wprowadzenia nowego produktu do oferty firmy ... To Beneficjent winien udowodnić wprowadzenie nowego produktu do działalności gospodarczej ... czyli inaczej udowodnić osiągnięcie wskaźnika produktu z wniosku o dofinansowanie, a nie żądać takiego działania od Instytucji Zarządzającej. Dofinansowanie ze środków unijnych, jakie otrzymał Beneficjent niesie bowiem ze sobą również liczne zobowiązania, nałożone na mocy umowy o dofinansowanie, wytycznych czy innych obowiązujących dokumentów w ramach RPOWŚ 2014-2020. Zdaniem Instytucji Zarządzającej argument zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie Beneficjenta, iż właścicielem strony internetowej ... jest Beneficjent, a następnie przedłożone wyjaśnienia, że Beneficjent już stworzył i wypracował markę ... jest nielogiczny. Beneficjent działalność gospodarczą pod firmą ... rozpoczął w 2016 r., a więc to dla tego przedsiębiorcy powinna być utworzona strona internetowa, a tłumaczenie Beneficjenta, że nie chciał stworzyć nowej marki aby ograniczyć koszty z tym związane jest sprzeczne z logiką. Budzi wątpliwość fakt, że firma ... zdaniem Beneficjenta ma już wypracowaną markę skoro taka firma nie istnieje na

rynku. Funkcjonuje natomiast ..., która jak twierdzi Beneficjent nie prowadzi działalności. Instytucja Zarządzająca zauważa ponadto, że załączone ww. faktury dotyczą roku 2018, a więc roku w którym została zarejestrowana ..., a ponadto nie wynika z nich jakiej usługi dotyczą – na fakturach z lat 2018-2019 określono rodzaj świadczonej usługi jako: „realizację umowy”. Podany numer telefonu i e-mail na stronie nie dowodzi, że strona internetowa należy do Beneficjenta, albowiem nawet w KRS adres poczty elektronicznej ... to adres: ..., a siedziba ... znajduje się pod tym samym adresem co dodatkowe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez Tak więc może to świadczyć o tym, że strona należy do ..., który jest również wspólnikiem w firmie Należy zaznaczyć, że ... i ... to dwaj różni przedsiębiorcy, o różnych numerach NIP i REGON. Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że nie może przyjąć wyjaśnień, że strona internetowa pod wskazanym adresem to tak naprawdę strona internetowa Beneficjenta, a nie innego podmiotu gospodarczego gdy zestawia się je z treścią wniosku o dofinansowanie. Jak bowiem wynika z treści wniosku o dofinansowanie, Beneficjent wprost wskazywał, że nie posiada żadnej strony internetowej. Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 12) wskazał, że: *„Błędny pozostaje przy tym ustalenie organu (...), że beneficjent we wniosku wprost wskazywał, iż nie posiada żadnej strony internetowej – beneficjent nie zamieścił takiego oświadczenia we wniosku, a jedynie pozostawił „puste pole” w miejscu adresu strony internetowej – co nie jest równoznaczne z oświadczeniem o nieposiadaniu jakiegokolwiek strony internetowej.”* Instytucja Zarządzająca pragnie w tym miejscu przypomnieć Beneficjentowi, że przystąpił dobrowolnie do konkursu zamkniętego na podstawie wniosku o dofinansowanie o ściśle określonym wzorze, co do którego stosowania był zobowiązany i nie miał żadnej swobody i dyspozycyjności w określaniu, które pola wypełni, a które nie musi wypełniać. Bezspornym faktem jest, że w pkt III.pn. „Informacje o Beneficjencie” w polu „Adres strony WWW” Beneficjent nie wskazał adresu strony internetowej, którą jak teraz próbuje udowodnić posiada od co najmniej 2018 roku. Wniosek o dofinansowanie został złożony na konkurs zamknięty w dniu 29 lipca 2019 r., a co za tym idzie przedmiotowa strona internetowa, o ile rzeczywiście była tak jak wnosi Beneficjenta jego własnością, winna być wpisana w tym polu. Niewpisanie tej informacji, tak jak to uczynił Beneficjent świadczyć więc musi o nieposiadaniu żadnej strony internetowej, ponieważ pozostawienie pustego pola we wniosku o dofinansowanie bez żadnej wątpliwości dowodzi o braku informacji do wpisania w tym polu, a co za tym idzie i braku takiej strony internetowej. „Puste pole” we wniosku o dofinansowanie jest tożsame z brakiem elementu tam wskazanego i nie ulega żadnej wątpliwości również to, że

Beneficjent był zobowiązany do uzupełnienia niniejszego pola we wniosku, a jego niewypełnienie musiało być tożsame ze stwierdzeniem, że Beneficjent nie posiada strony internetowej.

Dodatkowo za ustaleniem, że okazana dopiero na późniejszym etapie kontroli strona internetowa ... należy do innego podmiotu gospodarczego świadczyć może również fakt, iż znajduje się tam informacja, że **podmiot ten posiada Oddział w ... (w przeciwieństwie do Beneficjenta)**. Zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie stanowiącym część umowy o dofinansowanie Beneficjent był zobowiązany do wykazania, że wprowadził do oferty innowacyjny produkt. Jednak przedłożony przez Beneficjenta dokument wskazuje na stronę internetową podmiotu gospodarczego innego niż Beneficjent tj. Nie budzi to wątpliwości skoro adres strony brzmi jako Zgodnie z danymi zamieszczonymi w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) podmiot ten jest wpisany pod nr KRS ... i funkcjonuje pod firmą ... w Nie można zatem z opisanych powyżej przyczyn podzielić stanowiska Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie, że wspomniana kwestia posiadania oddziału w ..., „pozostaje zupełnie irrelevantna dla przedmiotu niniejszego postępowania.”

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie (str. 12) Beneficjent zarzucił naruszenie treści art. 107 § 3 k.p.a. poprzez niedookreślenie co Instytucja miała na myśli formułując w decyzji nr .../22 pojęcie „treści zamieszczonych w Internecie”. Instytucja Zarządzająca wyjaśnia więc, że poprzez pojęcie „treści” należy rozumieć ogólnodostępne dane i informacje, które można było i można wciąż pozyskać z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Krajowego Rejestru Sądowego czy też dane widniejące na stronie internetowej

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca po ponownym przanalizowaniu przedmiotowej sprawy oraz ww. zastrzeżeń zgłoszonych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiocie naruszenia przez Beneficjenta procedur obowiązujących przy wykorzystaniu środków dofinansowania.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt.36 rozporządzenia nr 1303/2013 „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

W związku z powyższym, odnosząc się do powyżej omówionego naruszenia postanowień umowy o dofinansowanie i przepisów prawa wspólnotowego należy odnieść się do ww. definicji nieprawidłowości. Nieprawidłowość oznacza **każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego**. Beneficjent w analizowanej sprawie

naruszył postanowienia § 7 ust. 1 i 3 oraz § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... w związku z pkt 3 lit. e) podrozdziału 6.2 oraz pkt 5 podrozdziału 6.5.2 Wytycznych kwalifikowalności wydatków poprzez nierealizowanie projektu w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcie założonego celu projektu, jak i nieosiągnięcie wszystkich zakładanych wskaźników realizacji projektu, a także naruszenie zasady konkurencyjności w przeprowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie poddał się obowiązkowi realizacji projektu zgodnie z jego założeniami i powinien mieć świadomość konsekwencji swojego działania w związku z czym, realizacja inwestycji niezgodnie z założeniami umowy o dofinansowanie, świadczy o naruszeniu jej postanowień.

Jednocześnie w Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w rozdziale 6.16-Rozliczanie efektów projektu wskazano, że instytucja zarządzająca będąca stroną umowy o dofinansowanie, zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu oraz rezultatu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie, a nieosiągnięcie lub niezachowanie ww. wskaźników, może oznaczać nieprawidłowość oraz skutkować nałożeniem korekty finansowej.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca stwierdziła wykorzystanie pobranego dofinansowania z naruszeniem procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania, którymi są poza obowiązującymi przepisami prawa krajowego i wspólnotowego również wytyczne programowe i postanowienia umowy o dofinansowanie.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie. Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach

realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez Beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu.

W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, iż w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (a nie całkowicie środkami własnymi) w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 umowy) i właśnie dla tego nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie. Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy o dofinansowanie pozostawałaby również w sprzeczności z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, na podstawie którego Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do uwzględniania zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewniania przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektu. Instytucja Zarządzająca pragnie również wskazać treść sekcji 6.2 pkt 3 Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków z dnia 19 lipca 2017 r. obowiązujących do 8 września 2019 r. (tj. na dzień składania wniosku o dofinansowanie), gdzie wskazano, że wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:

„e) został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie.

W przedmiotowej sprawie powyższe warunki kwalifikowalności wydatków nie zostały spełnione, bowiem nie sposób uznać za kwalifikowalny wydatku, który został zrealizowany niezgodnie z ww. postanowieniami umowy o dofinansowanie. Wytuczne w zakresie kwalifikowalności wydatków nie stanowią może wprost aktu prawa krajowego, jednakże jak już wyżej wskazano zgodnie z ustawą wdrożeniową stanowią podstawę systemu realizacji RPOWŚ na lata 2014-2020, a co za tym idzie można im przyznać przymiot aktu prawa.

Naruszeniem procedur skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania było niewywiązanie się Beneficjenta z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie oraz

Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków (stanowiących podstawę Systemu Realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego i tym samym będących „innymi procedurami” wydatkowania środków wskazanymi w art. 184 u.f.p.) tj. niewywiązanie się przez Beneficjenta z zapisów zawartych w § 7 ust. 1 i 3 oraz § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie w związku z pkt 3 lit. e) podrozdziału 6.2 oraz pkt 5 podrozdziału 6.5.2 Wytycznych kwalifikowalności wydatków. Zgodnie z ugruntowanym już w poprzedniej perspektywie finansowej orzecznictwem sądów administracyjnych takie istotne naruszenie przez Beneficjenta procedury obowiązującej przy wykorzystaniu otrzymanego dofinansowania, określonej w umowie o dofinansowanie, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, że zaistniała przesłanka określona w art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy u.f.p., uzasadniająca wydanie decyzji określającej kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi (wyrok NSA sygn. akt: II GSK 732/11).

W takim stanie faktycznym oraz odnosząc się do ww. definicji nieprawidłowości uznać należy, że Beneficjent bezsprzecznie naruszył procedury stosowania i wydatkowania środków unijnych i krajowych, a tym samym wydatki takie nie spełniają kryteriów kwalifikowalności i środki finansowe przeznaczone na ich realizację podlegają zwrotowi.

W analizowanej sprawie, jak to już w sposób szczegółowy omówiono powyżej, zaistniały bowiem łącznie wszystkie trzy przesłanki definicji nieprawidłowości z art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego nr 1303/2013 tj.:

1. **Naruszenie:** naruszenie § 7 ust. 1 i 3 oraz § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... w związku z pkt 3 lit. e) podrozdziału 6.2 oraz pkt 5 podrozdziału 6.5.2 Wytycznych kwalifikowalności wydatków,
2. **Działanie/ Zaniechanie:** nieosiągnięcie celu projektu poprzez nieosiągnięcie wskaźnika zatrudnienia wskutek zatrudnienia przez Beneficjenta osoby na stanowisku niezgodnym z założeniami projektu, nieosiągnięcie wskaźnika produktu wskutek nierealizowania przez Beneficjenta usługi budowy domów w stanie surowym, niewprowadzenie do oferty firmy nowego produktu (dowód: wydruk ze strony internetowej innego podmiotu gospodarczego), nierealizowanie projektu w założonym miejscu jego realizacji poprzez niezapewnienie przez Beneficjenta warunków lokalowych do prowadzenia założonej produkcji, naruszenie zasady konkurencyjności wskutek ograniczenia kręgu potencjalnych wykonawców poprzez niejednoznaczny i niedookreślony opis przedmiotu zamówienia,
3. **Szkoda w budżecie UE:** szkoda rzeczywista poprzez sfinansowanie ze środków unijnych zakupu urządzeń w ramach projektu, który nie doprowadził do realizacji i osiągnięcia

założonych celów projektu (tj. brak jednego z założonych w wyniku realizacji projektu innowacyjnych produktów w formie budowy domów w stanie surowym, brak zatrudnienia osoby na stanowisku wskazanym we wniosku o dofinansowanie, brak realizacji projektu w miejscu do tego wskazanym) oraz dodatkowo szkoda potencjalna wskutek ograniczenia kręgu potencjalnych wykonawców poprzez niejednoznaczny i niedookreślony opis przedmiotu zamówienia, ponieważ do udziału w zamówieniu wskutek tak dokonanego opisu przedmiotu zamówienia mogli nie przystąpić potencjalni wykonawcy oferujący niższe ceny wykonania zamówienia, niż te zaoferowane ostatecznie w umowie z wyłonionym wykonawcą.

Reasumując, w związku z omówionymi w niniejszej decyzji oraz decyzji nr .../22

nieprawidłowościami i **przede wszystkim w związku z tym, że cel projektu nie został osiągnięty** zwrotowi podlega całe przekazane dotychczas dofinansowanie w łącznej kwocie **113 200,00 zł** wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej nie ulega więc wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie doszło do szkody finansowej poprzez obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem tj. wydatkiem pokrytym ze środków EFRR w formie otrzymanej przez Beneficjenta w dniu 10 listopada 2020 r. zaliczki w kwocie 113 200,00 zł, wydatkowanej następnie przez Beneficjenta na wydatki uznane przez Instytucję Zarządzającą za niekwalifikowalne.

Różnica w wartości wydatków kwalifikowalnych w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzonego projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą wydatków sprzed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie.

W analizowanej sprawie Beneficjent obciążył budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie 113 200,00 zł, które w miejscu realizacji inwestycji nie miały faktycznego pokrycia w zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie.

W przypadku wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu środków pochodzących z funduszu UE państwa członkowskie zobowiązane są do dokonania korekt finansowych. Wynika to wprost z treści art. 98 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 (dotyczy perspektywy finansowej 2007-2013) oraz art. 143 Rozporządzenia nr 1303/2013, obowiązującego dla obecnej perspektywy finansowej na lata 2014-2020.

Ponadto, zgodnie z przepisem art. 125 rozporządzenia ogólnego nr 1303/2013, instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za:

- a. kontrolę, czy dofinansowane produkty i usługi zostały dostarczone, czy wydatki deklarowane przez beneficjentów zostały zapłacone oraz, czy spełniają one obowiązujące przepisy prawa, wymagania programu operacyjnego oraz warunki wsparcia operacji,
- b. wprowadzenie skutecznych i proporcjonalnych środków zwalczania nadużyć finansowych, uwzględniających stwierdzone rodzaje ryzyka.

Na podstawie już wyżej przywołanego art. 143 rozporządzenia ogólnego nr 1303/2013 państwa członkowskie są odpowiedzialne za zarządzanie programami operacyjnymi i ich kontrolę, w szczególności za pomocą zapobiegania, wykrywania i korygowania nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych wraz z odsetkami z tytułu zaległych płatności w stosownych przypadkach.

Zgodnie z art. 143 rozporządzenia nr 1303/2013, państwa członkowskie w pierwszej kolejności ponoszą odpowiedzialność za śledzenie nieprawidłowości, działając na podstawie dowodów świadczących o wszelkich większych zmianach mających wpływ na charakter lub warunki realizacji lub kontroli operacji, lub programów operacyjnych oraz dokonując wymaganych korekt finansowych. W myśl ust. 2 ww. przepisu państwo członkowskie dokonuje korekt finansowych wymaganych w związku z pojedynczymi lub systemowymi nieprawidłowościami stwierdzonymi w operacjach lub programach operacyjnych. Korekty dokonywane przez państwo członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu publicznego w ramach programu operacyjnego. Państwo członkowskie bierze pod uwagę charakter i wagę nieprawidłowości oraz straty finansowe poniesione przez fundusze.

Analiza przepisów prawa Unii prowadzi więc do jednoznacznej konstatacji, iż wykrycie naruszenia czy to tego prawa, czy też prawa krajowego i uznanie go za nieprawidłowość, w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia 1303/2013, prowadzi do powstania obowiązków ustanowionych prawem unijnym, a wiążących się z wykryciem nieprawidłowości, w tym obowiązku nałożenia korekty finansowej i odzyskania przez państwo członkowskie kwot wydatkowanych nieprawidłowo.

W analizowanej sprawie, jak powyżej omówiono, zastosowanie znajduje więc definicja „nieprawidłowości” zawarta w przywołanym art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013, bowiem Beneficjent poprzez swoje zaniechanie i działanie dopuścił się naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ 2014-2020 i nie sposób jest również wykluczyć, iż popełnione przez

Beneficjenta omówione powyżej naruszenie, miało wpływ na budżet Unii Europejskiej. Beneficjent poprzez zrealizowanie inwestycji niezgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie naraził budżet Unii Europejskiej na sfinansowanie faktycznie niewykonanego wydatku.

Instytucja Zarządzająca chce zaznaczyć, że zarówno w toku realizacji projektu (Beneficjent samodzielnie i autonomicznie napisał w złożonym końcowym wniosku o płatność: „*zadanie zostało w całości zakończone. Środki trwale zostały zakupione, zgodnie z założeniami projektu*”) oraz w toku przeprowadzonej kontroli końcowej projektu, Beneficjent nie przedstawił żadnej informacji na temat trudności z realizacją projektu. Takie informacje Beneficjent przedstawił pierwszy raz dopiero na etapie sporządzenia zastrzeżeń do informacji pokontrolnej, tj. w dniu 24 lutego 2022 r. a więc po upływie ok. 10 miesięcy liczonych od dnia zakończenia realizacji projektu. Nadto, Beneficjent nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdzałyby jego twierdzenia o spowodowanych przez pandemię COVID-19 problemach, które uniemożliwiły realizację prac w sposób zgodny z dokumentami aplikacyjnymi. Ogólne powołanie się przez Beneficjenta na takie problemy nie może skutkować zmianą dokonanej przez Instytucję Zarządzającą oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie - celem projektu był „*zakup urządzeń do produkcji ... (elementy ...), które Wnioskodawca zamierza wykorzystywać do budowy domów energooszczędnych i pasywnych, a także ocieplania kontenerów morskich wykorzystywanych calorocznie do celów mieszkaniowych i biurowych*”. Co prawda Beneficjent zakupił urządzenia jednak nowym produktem miały być ... wypełnione ..., które miały służyć m.in. do budowy domów. Co więcej na str. 9 Biznesplanu, Beneficjent wskazywał „*Wnioskodawca nie posiadał dotychczas w swojej ofercie budowy domów, w związku z tym planowane do wdrożenia usługi są nowe w stosunku do realizowanej obecnie przez wnioskodawcę działalności*”. Zadaniem Beneficjenta było wykorzystanie przyznanego dofinansowania do zwiększenia swoich przychodów poprzez faktyczne wprowadzenie nowego produktu na rynek. W omawianym projekcie faktycznym wprowadzeniem na rynek nowego produktu jest wykonanie domu w stanie surowym. Z dokumentów jakie Beneficjent przedstawił na etapie czynności kontrolnych i późniejszym nie wynika, aby Beneficjent zrealizował cele projektu. Ponadto, Beneficjent w trakcie realizacji projektu nie poinformował Instytucji Zarządzającej o zmianie zakresu obowiązków nowozatrudnionego pracownika oraz o fakcie przebywania osoby zatrudnionej na stanowisku pracownika produkcji na pracy zdalnej. Beneficjent nie zgłaszał problemów w tym zakresie.

Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 7-8 ustawy wdrożeniowej zobowiązana jest do kontrolowania wykonywania wszelkich obowiązków ciążących na beneficjencie na skutek postanowień umowy i przepisów prawa oraz w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości jest obowiązana do wymierzenia stosownej korekty finansowej.

Zgodnie z treścią § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień (Dz. U z 2018 r. poz. 971): „**W przypadku gdy jest możliwe precyzyjne wskazanie kwoty wydatków poniesionych nieprawidłowo związanej ze stwierdzoną nieprawidłowością indywidualną wartość korekty finansowej jest równa wartości współfinansowania UE w ramach tej kwoty, a w przypadku pomniejszenia - wartości wydatków kwalifikowalnych równej tej kwocie.**”

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez Beneficjenta środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek.

W przypadku zaistnienia przesłanek skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w formie decyzji (vide: art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. i odpowiednio art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej).

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 u.f.p. wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa. W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 u.f.p. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia jednej z przesłanek o których mowa w art. 207 u.f.p. W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka o której mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Obowiązek zwrotu środków przez Pana ... prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ... z siedzibą ... jest następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Zgodnie z art. 184 obowiązującej ustawy o finansach publicznych wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany wzór umowy składa się także na dokumentację konkursową. Uczestnik konkursu ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. W przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje również procedurę realizacji projektu. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłyby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 207 ust.1 u.f.p.) byłoby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania (vide: wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki Beneficjenta określa umowa o dofinansowanie zawarta w dniu ... 2020 r. z drugiej, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów opracowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju w tym: Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków, stanowiących element systemu realizacji programu operacyjnego (vide: art. 6 ustawy wdrożeniowej).

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie projektu. Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23 sierpnia 2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18 maja 2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16 listopada 2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu ww. dokumentach tj. Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków oraz w umowie o dofinansowanie projektu, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym, naruszenie przez Beneficjenta postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie czy postanowień zawartych w Wytycznych kwalifikowalności wydatków jest naruszeniem obowiązujących procedur i skutkuje uznaniem wydatku za niekwalifikowalny i podlegający zwrotowi.

Wydatki poniesione przez Beneficjenta w ramach projektu zostały zrealizowane z naruszeniem zapisu § 7 ust. 1 i 3 oraz § 12 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... w związku z pkt 3 lit. e) podrozdziału 6.2 oraz pkt 5 podrozdziału 6.5.2 Wytycznych kwalifikowalności wydatków, a co za tym idzie zostały poniesione z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu w związku z czym podlegają zwrotowi.

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały, zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, wydając niniejszą decyzję oparł

się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego po ponownej analizie stanu faktycznego, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji tj. utrzymuje w mocy Decyzję nr .../22 z dnia 5 października 2022 r.

POUCZENIE

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi jest stosunkowy i wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Jeżeli Beneficjent nie zwróci środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w sentencji decyzji, zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna, zaś kończy się z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.

Marszałek

Województwa Świętokrzyskiego

Andrzej Bętkowski

(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) Pełnomocnik Beneficjenta: ... ,
- 2) a/a.